

.c.2 พงศ์กษัตริย์

.c.องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพิพากษาอาหัสยาห์

1 หลังจากที้อาหัสยาห์สิ้นพระชนม์ ชนชาติโมอับกบฏต่ออิสราเอล
2อาหัสยาห์ทรงพลัดตกจากเฉลียงชั้นบนของพระราชวังที่สะมาเรีย
พระอาการสาหัส

จึงทรงใช้ผู้สื่อสารไปถามบาอัลเซบูบเทพเจ้าแห่งเอโครนว่าจะหาย
ประชวรหรือไม่

3 แต่ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวกับเอลียาห์ชาวทิชบีว่า
“ จงไปพบผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรียนั้นถามพวกเขาว่า
‘ ในอิสราเอลไม่มีพระเจ้าหรือไฉน พวกเขาจึงต้องไปหา
บาอัลเซบูบพระของเอโครน? 4เพราะเหตุนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า เจ้าจะไม่ได้ลุกจากเตียงที่นอนอยู่
เจ้าจะต้องตายแน่’ “ แล้วเอลียาห์ก็ไป

5 เมื่อผู้สื่อสารของกษัตริย์กลับไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ตรัสถามว่า
“ ทำไมพวกเขาจึงกลับมา”

6 พวกเขาทูลว่า

“ มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหาพวกเขาเข้าพระบาท

แล้วบอกให้กลับมาทูลฝ่าพระบาทว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
ในอิสราเอลไม่มีพระเจ้าหรือไฉน

พวกเขาจึงต้องส่งคนไปถามบาอัลเซบูบเทพเจ้าแห่งเอโครน

เพราะเหตุนี้อาหัสยาห์จะไม่ได้ลุกจากเตียง

แต่จะต้องตายแน่นอน’ “

7 กษัตริย์ตรัสถามว่า

“ ชายคนที่มาพบมาบอกเรื่องนี้แก่พวกเจ้า หน้าตาทำทางเป็นอย่างไร”

8 เขาทั้งหลายทูลว่า “ เขาสวมเสื้อคลุมขนสัตว์ ใช้สายหนังคาดเอว”

กษัตริย์ตรัสว่า “ นั้นแหละเอลียาห์ชาวทิชบี”

9

แล้วทรงใช้นายทหารคนหนึ่งพร้อมด้วยทหารห้าสิบคนไปหาเอลียาห์

นายทหารขึ้นมาพบเอลียาห์ซึ่งนั่งอยู่บนยอดเขาแห่งหนึ่ง กล่าวกับท่านว่า “ คนของพระเจ้า กษัตริย์ ตรัสสั่งให้ท่านลงไป!”

10 เอลียาห์ตอบว่า “ หากเราเป็นคนของพระเจ้า ขอให้ไฟตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญท่านและทหารทั้งห้าสิบคนของท่าน!”

ไฟก็ตกลงมาเผาผลาญนายทหารและคนของเขาเสียสิ้น

11 กษัตริย์จึงส่งนายทหารอีกคนพร้อมด้วยทหารห้าสิบคนมา นายทหารกล่าวกับเอลียาห์ว่า “ คนของพระเจ้า กษัตริย์ตรัสสั่งให้ท่านลงไปโดยเร็ว!”

12 เอลียาห์ตอบว่า “ หากเราเป็นคนของพระเจ้า ขอให้ไฟตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญท่านและทหารห้าสิบคนของท่าน” แล้วไฟจากพระเจ้ายิ่งตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญนายทหารและทหารทั้งห้าสิบคนวอดวาย

13

กษัตริย์จึงส่งนายทหารกับทหารอีกห้าสิบคนมาเป็นครั้งที่สาม คราวนี้นายทหารคุกเข่าลงอ้อนวอนต่อหน้าเอลียาห์ว่า “ ข้าแต่คนของพระเจ้า

โปรดไว้ชีวิตข้าพเจ้าและทาสทั้งห้าสิบคนของท่านนี้

14 ไฟจากสวรรค์ได้ลงมาเผาผลาญนายทหารสองคนก่อนหน้านี้กับพวก แต่บัดนี้ขอให้ไว้ชีวิตข้าพเจ้าเถิด!”

15 ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวกับเอลียาห์ว่า

“ อย่ากลัวเลย ไปกับเขาเถิด”

เอลียาห์จึงลงไปกับเขาไปเข้าเฝ้ากษัตริย์

16 เอลียาห์ทูลกษัตริย์ว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ เป็นเพราะในอิสราเอลไม่มีพระเจ้าให้ถามไฉ่ ไหม

เจ้าจึงต้องส่งคนไปถามบาอัลเซบুবเทพเจ้าแห่งเอโครน

เนื่องจากเจ้าทำเช่นนั้น เจ้าจะไม่ได้ลูกจากเตียง

แต่ต้องตายแน่นอน’ “

17 แล้วอาหัสยาห์ก็สิ้นพระชนม์ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้

ผ่านทางเอลียาห์

เ เนื่องจากอาหัสยาห์ไม่มีโอรสโยรัม¹

จึงขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อตรงกับปีที่ 2

แห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮรัมโอรสเยโฮซาฟัทแห่งยูดาห์

18 เหตุการณ์อื่นๆ

ในรัชกาลอาหัสยาห์พระราชกิจที่ทรงทำมีบันทึกไว้ใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ?

.c. พระเจ้าทรงรับเอลียาห์ขึ้นสวรรค์

2

เมื่อถึงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นสู่สวรรค์

---

¹ 1:12 * หรือ เยโฮรัม พระอนุชา ๑

ค์โดยใช้พายุหมุน ขณะเอลียาห์กับเอลีซาเดินทางออกจากกิลกาล
2เอลียาห์กล่าวกับเอลีซาว่า “ เจ้าจงพักที่นี่เกิด
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาให้เราไปยังเบธเอล”

แต่เอลีซาตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน”

คนทั้งสองจึงเดินทางไปยังเบธเอลด้วยกัน

3 บรรดาผู้เผยพระวจนะที่เบธเอลออกมาพบเอลีซา และถามว่า
“ ท่านรู้หรือไม่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังจะรับอาจารย์ไปจากท่าน
ในวันนี้?”

เอลีซาตอบว่า “ เราได้แล้ว อย่าพูดเรื่องนี้เลย”

4 แล้วเอลียาห์กล่าวกับเอลีซาว่า “ เอลีซาจงพักอยู่ที่นี้
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรง ใ้เราไปยังเยรีโค”

เอลีซาตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน”

คนทั้งสองจึงเดินทางต่อไปยังเมืองเยรีโค

5 บรรดาผู้เผยพระวจนะที่เยรีโคมาหาเอลีซา ถามท่านว่า
“ ท่านรู้หรือไม่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังจะรับอาจารย์ของท่านไป
ในวันนี้?”

เอลีซาตอบว่า “ เราได้แล้ว อย่าพูดเรื่องนี้เลย”

6 เอลียาห์จึงกล่าวกับเอลีซาว่า “ จงพักอยู่ที่นี้
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใ้เราไปยังแม่น้ำจอร์แดน”

เอลีซาก็ว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน” คนทั้งสองจึงเดินทางต่อไปด้วยกัน

7 และมาหยุดอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดน

ขณะที่ผู้เผยพระวจนะห้าสิบคนยืนดูอยู่ห่างๆ

8 แล้วเอลียาห์ถอดเสื้อคลุมออกม้วน และฟาดลงที่แม่น้ำ

น้ำก็แยกออกคนทั้งสองจึงเดินข้ามไปบนพื้นแห้ง

9 ครั้นข้ามมาแล้ว เอลียาห์กล่าวกับเอลีชาว่า “ บอกรมาเถิด เราจะทำอะไรให้เจ้าได้บ้าง ก่อนที่เราจะถูกรับไป”

เอลีชาตอบว่า

“ โปรดให้ข้าพเจ้าได้รับกรรมสิทธิ์ในฤทธิ์อำนาจของท่านเป็นสองเท่า”

10 เอลียาห์กล่าวว่า “ เจ้าขอสิ่งที่ยากนัก

แต่หากเจ้าเห็นเราถูกรับขึ้นไป เจ้าก็จะได้รับตามที่ขอ

หากไม่เห็นก็ไม่ได้”

11 ขณะที่คนทั้งสองเดินสนทนากันมา ทันใดนั้นเอง

มีราชรถเพลิงเทียมม้าไฟปรากฏ และแยกคนทั้งสองจากกัน

เอลียาห์ก็ถูกพายุหมุนหอบขึ้นสู่สวรรค์ 12 เอลีชาเห็นดังนั้น

จึงร้องตะโกนว่า “ ท่านบิดา ท่านบิดาของข้าพเจ้า

ผู้เป็นราชรถและพลม้าแห่งอิสราเอล”

แล้วเอลีชาก็ไม่เห็นเอลียาห์อีก จึงฉีกเสื้อคลุมของตนออก

.c. เอลีชารับหน้าที่แทนเอลียาห์

13 จากนั้น ท่านจึงหยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกอยู่ขึ้นมา

กลับไปยืนที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน 14 แล้วเอาเสื้อคลุมนั้นฟาดน้ำ

ร้องว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเอลียาห์อยู่ที่ไหน ?”

น้ำก็แยกออก เอลีชาจึงเดินข้ามไป

15 บรรดาผู้เผยพระวจนะจากเยรีโคซึ่งเฝ้าดูอยู่กล่าวว่า

“ ฤทธิ์อำนาจของเอลียาห์มาอยู่กับเอลีชาแล้ว”

พวกเขาพากันมาราบค่านับท่าน และกล่าวว่า 16” ท่านขอรับ
พวกข้าพเจ้ามีคนหนุ่ม
ฉกรรจ์ห้าสิบคนพร้อมที่จะออกไปค้นหาอาจารย์ของท่าน
บางทีพระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+อาจจะปล่อยอาจารย์ของ
ท่านไว้บนภูเขาหรือหุบเขาแห่งใดแห่งหนึ่ง”

เอลีซาตอบว่า “ ไม่ต้องไปหรอก”

17 แต่พวกเขาเร่งรีบจนท่านขัดไม่ได้ จึงว่า “ ไปก็ไป”
จากนั้นคนห้าสิบคนก็เที่ยวตามหาตลอดสามวัน แต่ไม่พบเอลีซาห์
18 ส่วนเอลีซา ยังคงอยู่ที่เยรีโค
เมื่อพวกเขา กลับมาถึงท่านจึงกล่าวว่า
“ เราบอกแล้วไม่ใช่หรือว่าไม่ต้องไป?”

.c. น้ำกลับคืนสู่สภาพดี

19 ชาวเมืองนั้นมาเรียนเอลีซาว่า
“ ท่านก็เห็นแล้วว่าเมืองนี้ตั้งอยู่ในท่าเลดี
แต่น้ำนั้นใช้การไม่ได้และแผ่นดินก็ไม่เกิดผล”

20 เอลีซากล่าวว่า “ จ ง เอาขามใหม่ใส่เกลือมาให้เรา”
พวกเขาก็นำมาให้ท่าน

21

ท่านจึงเดินออกไปที่บ่อน้ำเมืองนั้นเทเกลือลงไปและประกาศ
ว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ เราได้รักษาน้ำแห่งนี้แล้ว
ต่อแต่นี้ไปมันจะไม่เป็นเหตุให้ตายหรือทำให้แผ่นดินไม่เกิดผล
อีก’ “ 22 น้ำก็คงสภาพดีเช่นนั้นตลอดมาจนทุกวันนี้
ตามที่เอลีซาได้กล่าว

.c. ล้อเลียนเอลีซา

23 จากที่นั่นเอลีซาเดินทางไปยังเบธเอล
ระหว่างทางมีเด็กหนุ่มๆ จากเมืองนั้นมาตากถางล้อเลียนท่านว่า
“ จงขึ้นไปเถิด เจ้าคนหัวล้าน! จงขึ้นไปเสียเถิดเจ้าคนหัวล้าน!”
24 ท่านจึงหันกลับมามอง
และสาปแช่งพวกเขาในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
แล้วมีแม่หมี 2 ตัวออกจากป่ามาฆ่าพวกเขาตายไป 42 คน
25 จากที่นั่นท่านไปยังภูเขาคารเมล และจากที่นั่นกลับมายังสะมาเรีย

.c. โมอับแข็งข้อ

3

โยรัม²โอรสของอาหับขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรียตรงกับปีที่ 18 ของรัชกาล เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์
โยรัมทรงครองราชย์อยู่ 12 ปี
2 พระองค์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว
แต่ไม่ถึงขนาดพระบิดามารดา
พระองค์ทรงกำจัดหินศักดิ์สิทธิ์ของพระบaalซึ่งพระบิดาได้สร้างไว้
3 อย่างไรก็ตามโยรัมยังคงยึดมั่นในความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัท ซึ่งชักจูง อิสราเอลให้ทำ พระองค์มิได้หันเหจากการนั้น
4 กษัตริย์เมซาแห่งโมอับและไพร่พลเป็นเจ้าของฝูงแกะ
เขาทั้งหลายต้องนำลูกแกะ 100,000 ตัว และขนสัตว์จากแกะตัวผู้ 100,000 ตัวมาเป็นบรรณาการ 5 แต่หลังจากอาหับสิ้น

---

² 3:1 * หรือ เยโฮรัม

พระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่ออิสราเอล
6 ครั้งนั้น กษัตริย์โยรัมจึงเสด็จจากสะมาเรียระดมทัพอิสราเอล
7 และส่งสาส์นไปยังกษัตริย์เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ ใจความว่า
“ กษัตริย์โมอับกบฏต่อข้าพเจ้า
ท่านจะช่วยข้าพเจ้ารบกับโมอับหรือไม่?” เยโฮชาฟัทตอบว่า

“ ข้าพเจ้าจะไปกับท่าน เราเป็นพวกเดียวกัน
คนของข้าพเจ้าก็เป็นเช่นคนของท่าน
ม้าของข้าพเจ้าก็เหมือนม้าของท่าน

8 “ ว่าแต่เราจะโจมตีจากทางไหน”
โยรัมตอบว่า “ จากถิ่นกันดารเอโดม”

9

ฉะนั้น กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงกรีธาทัพออกไปร่วมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์และกษัตริย์แห่งเอโดม
อ้อมผ่านถิ่นกันดารเป็นเวลาเจ็ดวัน
ไม่มีน้ำสำหรับคนและสัตว์พาหนะเลย

10 กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “ อะไรกันนี้!
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำเรากษัตริย์ทั้งสามมาที่นี่เพื่อมอบไว้ในมือโมอับหรือ?”

11 แต่เยโฮชาฟัท ตรัสถามว่า
“ ที่นี่ไม่มีผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เลยหรือ
เราจะได้อธิษฐานให้ช่วยทุกถ้ามองค์พระผู้เป็นเจ้า+?”

นายทหารคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า
“ เอลีซาบุตรซาฟัทอยู่ที่นี่ ท่านเคยเป็นผู้ช่วยของเอลีซาห์³”

---

³ 3:11 * หรือ เคยเป็นผู้เทน้ำใส่มือเอลีซา

12 เยโฮชาฟัทตรัสว่า

“ เราจะทราบพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จากท่านผู้นี้”

ฉะนั้น กษัตริย์แห่งอิสราเอลเยโฮชาฟัท

และกษัตริย์แห่งเอโดมจึงไปพบเอลีซา

13 เอลีซากล่าวกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า

“ เรามีอะไรเกี่ยวข้องกันหรือ

ไปหาผู้ทำนายของบิดามารดาท่านสิ”

แต่กษัตริย์โยรัมตรัสว่า “ ไม่ได้

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+นี้แหละทรงเรียกเราทั้งสามกษัตริย์มาเพื่อ
มอบไว้ในมือโมอับ”

14 เอลีซาตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์ซึ่งเรารับใช้ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

ด ถ้าไม่ใช่เพราะ เห็นแก่เยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์

เราจะไม่มองหน้าท่าน ไม่ใส่ใจด้วยซ้ำว่าท่านอยู่ที่นี้ 15บัดนี้

ขอให้ไปหานักเล่นพิณคนหนึ่งมา”

ขณะนักเล่นพิณบรรเลงไป

พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+มาเหนือเอลีซา

16และท่านกล่าวว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสว่า

จงทำให้หุบเขาแห่งนี้เต็มไปด้วยหลุมบ่อ

17องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสว่าท่านจะไม่เห็นลมไม่เห็นฝน

แต่หุบเขาแห่งนี้จะมีน้ำเต็ม ให้ท่านกับฝูงสัตว์มีน้ำดื่ม

18การนี้เป็นเรื่องง่ายในสายพระเนตรองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

ทั้งพระองค์จะทรงมอบโมอับไว้ในมือของท่าน

19ท่านจะพิชิตหัวเมืองเอกและหัวเมืองป้อมปราการของเขา

ท่านจะโค่นต้นไม้งามๆ ทุกต้น

อุตตนาทั้งหลายและทำลายแผ่นดินดีๆ ทั้งหมดเสียด้วยหิน”

- 20 วันรุ่งขึ้น ราวเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเช้า
มีน้ำไหลมาจากเอโดม ไม่ช้ำน้ำกินองแผ่นดิน
- 21 ฝ่ายโมอับได้ยินว่าบรรดากษัตริย์มารบกับตน
ก็เกณฑ์ผู้ชายทุกคนที่พอจะรบทัพจับ ศึกได้ไม่ว่าหนุ่มว่าแก่
และตั้งหลักอยู่ที่ชายแดน 22เมื่อพวกโมอับตื่นขึ้นแต่เช้า
ดวงอาทิตย์ ส่องต้องพื้นน้ำ
พวกเขามองเห็นน้ำมีสีแดงฉานเหมือนเลือด 23ก็ร้องว่า
“ เลือดนี่นา!
- 22 สามทัพนั้นคงตะลุมบอนฆ่าฟันกันเอง
เราไปริบข้าวของกันดีกว่าพี่น้องโมอับเอ๋ย”
- 24 แต่เมื่อพวกโมอับมาถึงค่ายพักของอิสราเอล
กองทัพอิสราเอลก็รุกเข้ามาสู้รบจน พวกเขาพ่ายหนีไป
ฝ่ายอิสราเอลบุกเข้าไปในดินแดนและสังหารชาวโมอับ
25ทำลายเมืองต่างๆ
แ ต่ละคนเอาก่อนหินกลบพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เสียหายหมด
ถนนทางน้ำทั้งหลาย โคนต้นไม้ที่ดีๆ เสียหมด
จนเหลือแต่ศิรหะเรเสทที่ยังไม่ถูกทำลาย⁴ แต่ศิรหะเรเสทก็ถูกล้อม
และโจมตีด้วยน้ำมือทหารที่ใช้สลิง
- 26 เมื่อกษัตริย์โมอับเห็นว่าแพ้สงคราม จึงนำนักรบ 700 คน
ตีฝ่าออกไปด้านกษัตริย์ เอโดม แต่ไม่สำเร็จ
- 27จึงนำโอรสหัวปีซึ่งจะได้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปมาฆ่าเสียและเผา
บูชาัญบนกำแพง คั้งแค้นอิสราเอลยิ่งนัก
กองทัพทั้งหลายต่างถอนทัพกลับไปยังดินแดนของตน

---

⁴ 3:25 * จนเหลือแต่ศิรหะเรเสทที่ก่อนหินยังอยู่ในที่เดิม

.c.น้ำมันของหญิงม่าย

4 มีภรรยาของผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งมาเรียนเอลีชาว่า

“ ผู้รับใช้ของท่าน ผู้เป็นสามีของดิฉันเสียชีวิตแล้ว

ท่านก็ทราบว่ายายำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตอนนี้เจ้าหนี้ยะมายึดลูกชายสองคนของดิฉันไปเป็นทาส”

2 เอลีชาตอบว่า “ เราจะช่วยอะไรได้บ้าง?

ที่บ้านของเจ้ามีอะไรบ้างล่ะ?”

นางตอบว่า “ ไม่มีอะไรเลยนอกจากน้ำมันเพียงเล็กน้อย”

3 เอลีชากล่าวว่า

“ จงไปยืมไหเปล่าจากเพื่อนบ้านทุกคนมาหลายๆ ใบ

4 แล้วเข้าไปในบ้านกับลูก ปิดประตู

เทน้ำมันจากไหลงในไหที่ยืมมาทุกใบ

พอเต็มใบหนึ่งก็ยกไปตั้งไว้”

5 นางก็กลับไปและปิดประตู บุตรชายของนางนำไหมดมาให้

นางก็เทน้ำมัน 6 เมื่อไหทุกใบเต็ม นางบอกลูกชายว่า

“ เอาไหมดมาให้แม่อีกใบซิ”

ลูกชายตอบว่า “ ไม่มีเหลือแล้ว” น้ำมันก็หยุดไหล

7 นางจึงไปแจ้งแก่คนของพระเจ้า ท่านกล่าวว่า

“ จงไปขายน้ำมันเอาเงินใช้หนี้ ส่วนที่เหลือเจ้ากับลูกๆ

เก็บไว้เลี้ยงชีวิต”

.c.เอลีชากับบุตรหญิงชาวชูเนม

8 วันหนึ่งเอลีชาไปที่ชูเนม

มีหญิงมั่งมีคนหนึ่งในเมืองนั้นเชื่อเชิญท่านไปรับประทานอาหาร

ฉะนั้นทุกครั้งที่ท่านเดินทางผ่านมา

จะแวะไปรับประทานอาหารที่นั่น 9หญิงนั้น กล่าวกับสามีว่า

“ ดิฉันแน่ใจว่าชายผู้แวะเวียนเข้ามาเนืองๆ

ผู้นี้คือคนบริสุทธ์ของพระเจ้า

10ให้เราจัดห้องเล็กบนดาดฟ้าสำหรับท่าน ยกเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และโคมเข้าไปตั้ง ทุกครั้งที่ท่านผ่านมาจะได้แวะพัก”

11 ครั้งหนึ่งเอลีซามาที่นั่นและได้ขึ้นไปพักในห้องนั้น

12ท่านสั่งเกหะซีคนใช้ของท่านว่า “ ไปเรียกหญิงชู้เนมผู้นั้นมา”

เขาจึงเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ตรงหน้าท่าน

13เอลีซากล่าวกับเขาว่า “ บอกนางสิว่า เราชื่นชมน้ำใจของนาง ต้องลำบากเพื่อจัดสิ่งต่างๆ ให้เรา เราจะทำอะไรให้นางได้บ้าง อยากให้เราเอ่ยถึงความดีความชอบของนางต่อกษัตริย์ หรือต่อแม่ทัพบ้างหรือเปล่า?”

นางตอบว่า “ ดิฉันอยู่ในหมู่พี่น้อง ไม่ขาดสิ่งใดเลย”

14 เอลีซาถามว่า “ เราจะทำอะไรให้นางได้บ้าง?”

เกหะซีตอบว่า “ นางไม่มีลูก และสามีของนางก็ชราแล้ว”

15 เอลีซาจึงพูดว่า “ เรียกนางมาเถิด”

เขาก็เรียกและนางยืนอยู่ตรงทางเข้า 16เอลีซากล่าวว่า

“ ปีน้ในเวลาราวๆ

นี้เจ้าจะได้อุ้มลูกชายคนหนึ่งไว้ในอ้อมแขนของเจ้า”

นางร้องว่า “ โอคนของพระเจ้า

โ ป ร ด อย่าพูดปลอบใจดิฉันอย่างนั้นเลย!”

17 แต่หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์

และปีต่อมาในช่วงเวลาเดียวกันนั้นก็คลอดทารกชายคนหนึ่งดังที่เอลีซาบอกไว้

18 เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น

วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาซึ่งทำงานอยู่กับคนงานเก็บเกี่ยว

19 และบอกบิดาว่า “ หัวของผม! หัวของผม!”

บิดาเด็กจึงสั่งคนใช้ว่า “ อุ้มเขาไปหาแม่สิ”

20 หลังจากคนใช้อุ้มเขาไปให้แม่

เด็กนั้นก็นอนหนุนตักแม่จนเที่ยงแล้วเขาก็ตาย

21 นางอุ้มเขาขึ้นไปนอนบนเตียงของคนของพระเจ้า ปิดประตู

แ ล ะ อ อ ก ม า

22 นางให้คนไปบอกสามีว่า “ ช่วยส่งคนใช้คนหนึ่งกับลามาดิฉันจะได้รีบไปหาคนของพระเจ้า แล้วจะรีบกลับมา”

23 สามีถามว่า “ ทำไมต้องไปวันนี้ด้วย

ไม่ใช่วันขึ้นหนึ่งค่ำหรือวันสะบาโตเลย”

นางตอบว่า “ ไม่เป็นไร”

24 นางขึ้นลาและสั่งคนใช้ว่า “ นำทางไปเร็วๆ

ไม่ต้องเป็นห่วงฉันหรอกนะ นอกจากฉันจะบอก”

25 นางจึงออกเดินทางมาหาคนของพระเจ้าที่ภูเขาคารเมล

เมื่อคนของพระเจ้าเห็นนางแต่ไกลก็พูดกับเกหะซีคนใช้ว่า

“ โนนแน่ะ! หญิงชาวชูเนมคนนั้นกำลังมา! 26 รุ่งออกไปรับนางสิ

ถามดูว่ามีเรื่องเดือดร้อนอะไร?

ดูว่าสามีเขากับลูกเขาสบายดีหรือเปล่า?”

นางตอบเกหะซีว่า “ ทุกอย่างเรียบร้อยดี”

27

เมื่อนางมาถึงตัวคนของพระเจ้าที่ภูเขานางกุมเท้าของท่านไว้

วันนั้น เกหะซีพยายาม จะผลักไสนางออกไป

แต่คนของพระเจ้ำกล่าววว่า “ ปล่อยนางเถิด! นางทุกข์ใจยิ่งนัก

และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปิดบังเรื่องนี้ไว้มิได้บอกเราว่าเป็นเพราะเหตุใด”

28 นางกล่าวว่า “ ท่านเจ้าข้าดิฉันขอลูกชายจากท่านหรือ? ดิฉันขอร้องท่านมิใช่หรือว่า

‘ อย่างมาสสร้าง ความหวังให้ดิฉันเลย’ ?”

29 เอลีซากล่าวกับเกหะซีว่า

“ จงคาดเอาทับเสื้อคลุมให้ทะมัดทะแมง ถือไม้เท้าของเราวิ่งไป หากพบใครไม่ต้องทักทาย ถ้ามีใครร้องทักก็อย่าตอบ จงเอาไม้เท้าของเราไปวางบนหน้าเด็ก”

30 แต่มารดาของเด็กกล่าวว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดิฉันจะไม่ไปจากท่าน” ฉะนั้นท่านจึงลุกขึ้นและตามนางไป

31 เกหะซีล่วงหน้าไปก่อน และเอาไม้เท้าวางบนหน้าเด็ก แต่ไม่มีเสียงหรือการตอบสนองใดๆ

เกหะซีจึงกลับมาเรียนเอลีซาว่า “ เด็กนั้นยังไม่ฟื้น”

32 เมื่อเอลีซามาถึง เด็กนั้นนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน

33ท่านก็เข้าไปปิดประตูอยู่กับเด็กนั้นตามลำพัง

และอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

34จากนั้นท่านขึ้นบนเตียงนอนทาบบนร่างของเด็ก

เอาปากทาบบนปากของเด็ก ตาประกบตา มือประกบมือ

แล้วร่างของเด็กก็เริ่มอบอุ่นขึ้น 35เอลีซาลงจากเตียง

เดินกลับไปกลับมาอยู่ในห้อง แล้วขึ้นไปบนเตียง

เอนร่างทับบนร่างเด็กอีกครั้ง เด็กนั้นจามเจ็ดครั้งแล้วลืมตาขึ้น

36 เอลีซาจึงเรียกเกหะซีมา สั่งว่า “ ไปเรียกหญิงชูเนมมา”

เขาก็เรียก เมื่อนางมา ท่านกล่าวว่า “ รับลูกไปเถิด”

37นางเข้ามาหมอบลงกับพื้นแทบเท้าของท่าน
แล้วอุ้มลูกเดินออกไป

.c.อาหารเป็นพิษ

38 เอลีชากลับไปยังกิลกาล เกิดการกัณดารอาหารในแถบนั้น
วันหนึ่งขณะที่ท่านนั่งอยู่ ต่อกหน้ากลุ่มผู้เผยพระวจนะ
ท่านบอกคนใช้ของท่านว่า

“ ทำอาหารหม้อใหญ่เลี้ยงคนพวกนี้ด้วย”

39 คนหนึ่งออกไปเก็บผักกลางทุ่ง แล้วเก็บน้ำเต้าปามา
เขาหั่นใส่ลงในหม้อโดยไม่รู้ว่า เป็นผลอะไร

40ครั้นตักอาหารรับประทานกัน พอเริ่มรับประทานก็ร้องว่า

“ ข้าแต่คนของพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้”

และพวกเขารับประทานอาหารนั้นไม่ได้

41 เอลีชากล่าวว่า “ เอาแป้งมาสิ”

แล้วท่านก็เอาแป้งใส่ลงในหม้อ แล้วบอกว่า

“ ตักให้ทุกคนกินได้แล้ว” อาหารก็ไม่เป็นพิษอีก

.c.การเลี้ยงคนนับร้อย

42 ชายคนหนึ่งจากบาอัลซาลิซา

นำขนมปังแป้งบาร์เลย์ยีสีก่อนทำจากเมล็ดข้าวผล
แรกของการเก็บเกี่ยว

พร้อมด้วยรวงข้าวใหม่มามอบให้คนของพระเจ้า เอลีชาจึงสั่งว่า

“ จงนำไปเลี้ยงคนทั้งหลาย”

43 ค นรับใช้ถามว่า

“ ของแค่นี้จะเลี้ยงคนตั้งร้อยได้อย่างไร?”

แต่เอลีซาตอบว่า “ ไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า พวกเขาจะได้กินและยังมีเหลืออีก จะมีเหลือเพื่อสำหรับทุกคน”
44 เขาก็เอาขนมปังให้กินกัน
และมีเหลือด้วยตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัส

.c. น อ อ ม นหายจากโรคเรื้อน

5 ฝ่ายนาอามานเป็นแม่ทัพของกษัตริย์แห่งอาร์ม เป็นคนสำคัญของเจ้านาย และเป็นที่ยกย่องนับถือ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานชัยชนะแก่อาร์มโดยทางท่าน ท่านเป็นนักรบเก่งกล้าแต่เป็นโรคเรื้อน

2 กองทหารอาร์มได้ไปรุกรานอิสราเอล และในบรรดาเชลย มีเด็กหญิงคนหนึ่งซึ่งถูกยกให้เป็นสาวใช้ของภรรยาของนาอามาน

3 เด็กหญิงผู้นี้พูดกับนายหญิงว่า “ หนูอยากให้นายท่าน ไปพบผู้เผยพระวจนะในสะมาเรีย ท่านผู้นั้นจะได้รักษานายท่านให้หายจากโรคเรื้อน”

4

นาอามานจึงกราบทูลเจ้านายตามที่เด็กหญิงจากอิสราเอลนั้น นพูด 5 กษัตริย์แห่งอาร์ม ตรัสว่า “ อย่างนี้ต้องไปให้ได้ เราจะฝากจดหมายไปถึงกษัตริย์แห่งอิสราเอล”

น อ อ ม น จึงออกเดินทาง นำเงิน 10 ตะลันต์⁵ ทอง 6,000 เ ช เ ข ล ⁶ และเสื้อผ้า 10 ชุดมาด้วย

---

⁵ 5:5 * ป ร ะ ม า ณ 340 กิโลกรัม

⁶ 5:5 ** ป ร ะ ม า ณ 70 กิโลกรัม

6   สาส์นถึงกษัตริย์แห่งอิสราเอลนั้นมีใจความว่า
“ พร้อมกับสาส์นนี้เราขอส่งนาอามานผู้รับใช้ของเรามาให้ท่านรักษาโรคเรื้อน”

7   เมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้อ่านสาส์นนั้น
ก็ฉีกฉลองพระองค์ และตรัสว่า “ เราเป็นพระเจ้าหรือ?
ที่จะสามารถทำลายหรือให้ชีวิตได้?
ทำไมเขาส่งคนโรคเรื้อนมาให้เรารักษาภ
คูสิเขาพยายามหาเหตุมารุกรานเราเท่านั้นเอง!”

8
       เมื่อเอลีชาคนของพระเจ้าได้ยินว่ากษัตริย์ทรงฉีกฉลองพระ
องค์ ก็ส่งข่าวมาทูลพระองค์ว่า “ ทำไมท่านจึงฉีกเสื้อผ้า?
ส่งชายคนนั้นมาพบเรา แล้วเขาจะได้อย่างไรในอิสราเอล
นี้มีผู้เผยพระวจนะ”

9 นาอามานจึงนั่งรถเทียมม้ามาหยุดอยู่หน้าประตูบ้านของเอลีชา

10 เอลีชาส่งคนออกมาบอกนาอามานว่า
“ จงชำระตัวของท่านในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง
แล้วเนื้อของท่านจะเป็นปกติ และท่านจะหายสะอาด

11   นาอามานโกรธจัด กล่าวว่า “ เราคิดว่า
เขาจะออกมาพบเรา
มายืนร้องทูลพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา
โบกไม้โบกมือเหนือแผล และรักษาเราให้หายจากโรคเรื้อน
12 แม่น้ำ

อาบاناและแม่น้ำฟารปาร์ที่ตามัสกัสไม่ดีกว่าแม่น้ำของอิสราเอลหรือ? เราไปอาบในแม่น้ำเหล่านั้นให้หายจากโรคไม่ได้หรือ?”

ว่าแล้วนาอามานก็ผลุนผลันออกไปด้วยความโกรธ

13 แต่บ่าวของนาอามานไปพูดกับนายว่า “ นายเจ้าข้า
ถ้าผู้เผยพระวจนะบอกให้ท่านทำอะไรยากๆ
ท่านจะไม่ทำหรือ? ยิ่งกว่านั้นเท่าใด
ท่านน่าจะทำตามเมื่อเขาบอกว่า

‘ ท่านเพียงแต่ไปชำระตัวแล้วก็จะหาย’ !” 14 ฉะนั้น
นาอามานจึงลงไปแม่ น้ำจอร์แดนจุ่มตัวเจ็ดครั้งตามที่คนของพระเจ้า
สั่งไว้ แล้วเนื้อตัวของท่านก็กลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก
และหายจากโรคเรื้อน

15 นาอามานและผู้ติดตามทั้งหมดจึงกลับมาพบคนของพระเจ้า
เขายืนอยู่ต่อหน้าท่านและกล่าวว่า
“ ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าทั่วโลกนี้ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากในอิส
ราเอล บัดนี้ โปรดรับของกำนัลจากผู้ทาสเถิด”

16 แต่เอลีซาตอบว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่เรารับใช้ทรงดำรงอยู่แน่ฉันใด
เราจะไม่รับแม้สักสิ่งเดียว” ถึงนาอามานจะยั้งคะยอ
ท่านก็ยืนกรานปฏิเสธ

17 นาอามานกล่าวว่า “ ในเมื่อท่านไม่ยอมรับของกำนัล
ก็ขอตินให้ผู้ทาสบรรทุกสองตัวเอากลับไปบ้าน
เพราะต่อแต่นี้ไป
ผู้ทาสจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือของถวายแต่เทพเจ้าอื่นใดเว้น
ไว้แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า +

18 แต่ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอภัยโทษข้าพเจ้าสำหรับเรื่องหนึ่ง
คือ
เมื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้าเข้าไปในวิหารแห่งริมโมนเพื่อกรา
บไหว้ ข้าพเจ้าจะต้องคอยพยุงพระองค์และต้องค้อมตัวลงด้วย

ของค้พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอภัยที่ข้าพเจ้าจะต้องค้อมตัวลงค้ำบใน
วิหารแห่งริมโมน”

19 เอลีซากล่าวว่า “ ไปดีเถิด”

หลังจากนอาามานออกเดินทางไปได้ระยะหนึ่ง

20 เกหะซีคนใช้ของเอลีซาคนของพระเจ้ารำพึงว่า

‘ นายเราใจดีเกินไป

ไม่น่าปลอ่ยยให้นอาามานคนอาร์มไปโดยไมรับของกำนัลจากเขากอง

ค้พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แนฉันใด ...’ (ข้อ 21 Text

ห า ย ไ ป ???)

... รถม้ามาถามว่า “ มีอะไรหรือ”

22 เกหะซีตอบว่า “ ทุกอย่างเรียบร้อยดี

นายของข้าพเจ้าให้มาเรียนว่า

มีผู้เผยพระวจนะสองคนจากเทือกเขาเอฟราอิมเพิ่งมาถึง

โปรดให้เงินหนึ่งตะลันต์⁷กับเสื้อผ้าสองชุดแก่เขา”

23 นอาามานตอบว่า “ เอาไปสองตะลันต์เลย”

แล้วเขาก็ให้เสื้อผ้าสองชุด มัดแท่งเงินหนัก 6

ตะลันต์เข้าด้วยกันใส่เป็นสองถุงมอบให้คนใช้สองคนแบกกลับมาล

วงหน้าเกหะซี 24 เมื่อเกหะซีมาถึงเนินเขา

ก็รับถุงจากคนใช้นั้นเก็บไว้ในบ้าน แล้วให้คนใช้นั้นกลับไปเสีย

25 แล้วเกหะซีเข้ามายืนต่อหน้าเอลีซาผู้เป็นนาย

เอลีซาถามว่า “ เจ้าไปไหนมา เกหะซี?”

เขาตอบว่า “ ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหนเลย”

26 เอลีซากล่าวว่า “ จิตใจของเราอยู่กับเจ้าด้วยมิใช่หรือ?

เมื่อชายผู้นั้นลงจากรถของเขามาพบเจ้า นี่เป็นโอกาสที่จะรับเงิน

---

⁷ 5:22 * ป ร ะ ม า ณ 34 ก็โลกรัม

เสื้อผ้า สวมมะกอก สวมองุ่น แคะ วัวและคนใช้ ชายหญิงหรือ?
27 โธ ค เรือนของนาอามานจะติดตัวเจ้ากับลูกหลานตลอดไป”
แล้วเกหะซีก็นำโรคเรื้อนเดินออกไปจากเอลีซา
ผิวเนื้อของเขาต่างขาวเหมือนหิมะ

.c. หัวขวานลอยน้ำ

6 กลุ่มผู้เผยพระวจนะเรียนเอลีซาว่า
“ สถานที่ซึ่งเราอยู่นี้ก็คับแคบไป
2 พวกข้าพเจ้าขอไปตัดต้นไม้ที่แม่น้ำจอร์แดนมาสร้างที่อยู่อาศัย”
ท่านตอบว่า “ ไปเถิด”
3 คนหนึ่งเอ่ยขึ้นว่า “ ท่านขอรับ โปรดไปกับ
พวกข้าพเจ้าด้วย”
เอลีซาตอบว่า “ เ ร า จ ะ ไ ป ”
4 แล้วท่านก็ไปกับพวกเขา
เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงที่แม่น้ำจอร์แดนก็เริ่มตัดไม้
5 ขณะนั้นมีคนหนึ่งทำหัวขวานเหล็กหลุดตกลงในแม่น้ำ
เขาจึงร้องว่า “ แย่แล้วนายท่าน นี่เป็นขวานที่ขอยืมมา”
6 คนของพระเจ้าถามว่า “ มันตกลงไปที่ไหน”
คนนั้นชี้ให้ท่านดูตำแหน่งที่หัวขวานตกลงไป
เอลีซาจึงตัดกิ่งไม้เหวี่ยงลงตรงนั้น แล้วหัวขวานเหล็กก็ลอยขึ้นมา
7 ท่านพูดกับคนนั้นว่า “ หยิบขึ้นเถิด”
เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

.c. กองทัพอาร์มฟายแพ่

8 ครั้งนั้นกษัตริย์แห่งอาร์มรบกับอิสราเอล

เมื่อใดที่พระองค์ตรัสกับทหารว่า “ เราจะยกกำลังไปที่นั่นที่นี่”

9 คนของพระเจ้าก็จะเตือนกษัตริย์อิสราเอลว่า

“ อย่าไปใกล้ที่นั่น เพราะพวกอาร์มกำลัง จะยกทัพมา”

10 กษัตริย์อิสราเอลส่งคนไปตรวจดูสถานที่ซึ่งคนของพระเจ้าระบุไป

ว่า เอลีซาเตือนกษัตริย์ครั้งแล้ว

ครั้งเล่าเพื่อจะทรงระแวงระวังที่เหล่านั้น

11 เรื่องนี้ทำให้กษัตริย์แห่งอาร์มกริ้วนัก

จึงทรงเรียกชุมนุมนายทหารมา ตรัสว่า

“ จะไม่ยอมบอกหรือว่าใครในพวกเราที่เป็นสายให้กษัตริย์แห่งอิสราเอล ”

12 ทหารคนหนึ่งทูลว่า

“ ข้าแต่องค์กษัตริย์ไม่ใช่พวกข้าพระบาท

แต่เอลีซาผู้เผยพระวจนะในอิสราเอลต่างหากเป็นผู้ทูลกษัตริย์อิสราเอล แม้กระทั่งเนื้อความที่ฝ่าพระบาทตรัสในห้องบรรทม”

13 กษัตริย์จึงตรัสว่า “ จงไปสืบดูว่าเขาอยู่ที่ไหน

เราจะส่งทหารไปจับตัวมา” มีผู้มาทูล ว่า “ เอลีซาอยู่ที่โดธาน”

14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถรบ

และกองกำลังใหญ่มาในเวลากลางคืนล้อมเมืองนั้นไว้

15 รุ่งขึ้นเมื่อคนใช้ของผู้เผยพระวจนะตื่นขึ้น ออกไปข้างนอก

เห็นกองทัพ ม้าและรถรบ ล้อมเมืองอยู่ จึงบอกเอลีซาว่า

“ แยกแล้วเจ้านาย เราจะทำอย่างไรกันดี”

16 เอลีซากล่าวว่า “ อย่าตกใจกลัวไปเลย

ฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา”

17 แล้วเอลีซาอธิษฐานว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอทรงเบิกตาให้เขาเห็น”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงเบิกตาให้คนใช้นั้นเห็นรอบเนินเขาเต็มไป
ด้วยม้าและรถรบไฟรายรอบเอลีซา

18 ขณะที่ฝ่ายศัตรูตรงเข้ามา

เอลีซาอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

“ ขอให้คนเหล่านี้ตาบอดหมด”

พระเจ้าก็ให้พวกเขาตาบอดเหมือนที่เอลีซาทูลขอ

19 เอลีซาบอกพวกเขาว่า

“ นี่ไม่ใช่เส้นทางและเมืองที่พวกท่านจะมา ตามเรามาซิ
เราจะพาท่านไปหาคนที่ต้องการ”

แล้วท่านก็พาพวกเขาไปยังสะมาเรีย

20 ครั้นมาถึงแล้ว เอลีซาก็อธิษฐานว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอทรงเปิดตาของเขাই้ให้มองเห็น”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงเบิกตาเขา

พวกเขา มองดูพบว่าตนมาอยู่ในสะมาเรีย

21 เมื่อกษัตริย์อิสราเอลทอดพระเนตรเห็นพวกเขา

พระองค์ก็ถามเอลีซาว่า “ บิดาเจ้าข้า

เราจะฆ่าพวกเขาเสียได้ไหม จะฆ่าเขาดีไหม ”

22 เอลีซาตอบว่า “ อย่าเลย

ท่านจะฆ่าเขลยศึกด้วยดาบและธนูของท่านหรือ จงให้

อาหารและน้ำแก่เขาแล้วปล่อยเขากลับไปหาเจ้านายของเขาเถิด

” 23 ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงจัดงานเลี้ยงใหญ่ให้พวกเขา

หลังจากกินดื่มแล้วพระองค์ก็ส่งพวกเขากลับไปเผ่ากษัตริย์ ของตน

ตั้งแต่นั้นมากองปล้นสะดมจากอาร์มก็ไม่มากล้ากรายดินแดนอิสราเอ
อลอีกเลย

.c.สะมาเรียถูกล้อม

24 อยู่มาภายหลัง

กษัตริย์เบนฮาดัดแห่งอาร์มทรวงระดมกองทัพทั้งหมดมาล้อมกรุงสะมาเรีย 25 เป็นเหตุให้เกิดกันดารอาหารครั้งใหญ่ในกรุงนั้น การล้อมเมืองยืดเยื้อจนแม้ แต่หัวลายังมีราคาสูงเป็นเงินถึง 80 เ ช เ ข ล ⁸ และเมล็ดถั่วป่า⁹ 0.25 ข า บ ¹⁰ ซื่อขายกันเป็นเงิน 5 เ ช เ ข ล ¹¹

26 ขณะกษัตริย์แห่งอิสราเอลเสด็จผ่านใกล้กำแพงเมืองหญิงคนหนึ่งร้องทูลว่า “ ฝ่าพระ บาท โปรตเมตตาทาหม่อมฉันด้วยเถิด”

27 กษัตริย์ตรัสว่า “ หากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ไม่ทรงช่วยเจ้า เ ร า จะ ะ ห า จ จากไหนมาช่วยเจ้า? จากลานนวดข้าวหรือ? จากบ่อคั้นน้ำองุ่นหรือ?” 28 แล้วพระองค์ตรัสถามว่า “ มีเรื่องอะไรหรือ?”

หญิงนั้นทูลว่า “ วันนี้ผู้หญิงคนนี้เขาเสนอว่า ให้เรากินเนื้อลูกชายของหม่อมฉัน แล้ววันรุ่งขึ้นเราจะกินเนื้อลูกชายของเขา 29 ฉะนั้น เราจึงเอาลูกชายของหม่อมฉันมาทำอาหารกิน ครั้นวันรุ่งขึ้นหม่อมฉันบอกว่า

‘ ฆ่าลูกของเธอสิจะได้เอามากินกัน’ เขากลับซ่อนลูกไว้”

30 เมื่อกษัตริย์ได้ยินเช่นนั้น ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย ขณะทรงดำเนินไปตามกำแพง ประชาชนมองเห็นว่าพระองค์

---

⁸ 6:25 * ป ร ะ ม า ณ 1 กิโลกรัม

⁹ 6:25 ** มุลนกเขา

¹⁰ 6:25 *** ป ร ะ ม า ณ 0.3 ลิตร

¹¹ 6:25 **** ป ร ะ ม า ณ 55 กรัม

ทรงสวมชุดผ้ากระสอบอยู่ข้างใน 31 กษัตริย์ตรัสว่า

“ ข อให้พระเจ้าทรงจัดการกับเราอย่างสาหัสเถิด

หากในวันนี้หัวของเอลีซาบุตรซาฟัทยังไม่หลุดจากบ่า”

32 ฝ่ายเอลีซากำลังนั่งอยู่ในบ้านสนทนากับบรรดาผู้อาวุโส
เมื่อกษัตริย์ทรงใช้คนไปตามตัวท่าน ก่อนที่คนนั้นจะมาถึง
เอลีซากล่าวกับผู้อาวุโสเหล่านั้นว่า

“ ฆาตกรนั้นส่งคนมาตัดหัวเราแล้ว พอเขามาถึงจงปิดประตู
และไล่เขาออกไป เพราะไม่เช่นนั้นนายของเขาก็จะตามเขามา”

33 เอลีซาพูดยังไม่ทันขาดคำ ผู้สื่อสารก็มาถึง

กษัตริย์เสด็จมาด้วยพระองค์ตรัสว่า

“ ความเดือดร้อนนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

แล้วจะให้เรารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า+อีกต่อไปหรือ?”

7 เอลีซากล่าวว่า “ จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า วันพรุ่งนี้เวลาราวๆ นี้
แบ่งถึงหนึ่ง¹²หรือข้าวบาร์เลย์สองถึง¹³

จะซื้อขายกันด้วยเงินเซเชลเดียว¹⁴ ที่ประตูกรุงสะมาเรีย”

2 นายทหารที่ติดตามกษัตริย์กล่าวว่ากับคนของพระเจ้าว่า

“ ต่อให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเปิดฟ้าสวรรค์

ก็จะเป็นไปได้หรือ?”

เอลีซาตอบว่า “ เจ้าจะเห็นกับตา
แต่เจ้าจะไม่มีโอกาสได้กิน!”

---

¹² 7:1 * ป ร ะ ม า ณ 7 ลิตร

¹³ 7:1 ** ป ร ะ ม า ณ 15 ลิตร

¹⁴ 7:1 *** ป ร ะ ม า ณ 11 กรัม

.c.อาร์มแตกทัพ

3 มีคนโรคเรื้อนสี่คนนั่งอยู่ตรงทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า “ทำไมมานั่งรอความตายอยู่ 4 อยู่ที่นี่เราก็จะอดตาย ถ้ากลับเข้าไปในเมืองก็อดตายกันอยู่ดี ออกไปยอมสวามิภักดิ์ต่อพวกอาร์มกันเถิด ถ้าเขาไว้ชีวิตเรา เราก็ออยู่ ถ้าเขาฆ่าเรา เราก็ตาย”

5 ตอนพลบค่ำพวกเขาพากันไปยังค่ายพักอาร์ม แต่ไม่มีใครอยู่ที่นั่นเลย

6 เพราะพระเจ้าทรงบันดาลให้กองทัพอาร์มได้ยินเสียงรกรบ เสียงควมม้า เสียงกองทัพใหญ่ จึงพูดกันว่า “กษัตริย์อิสราเอลจ้างพวกฮิตไทต์และกษัตริย์อียิปต์มาโจมตีเราแล้ว” 7 พวกเขาจึงเตลิดหนีไปเมื่อพลบค่ำ ทั้งเต็นท์ ม้า ลา และข้าวของทุกอย่างไว้ หนีเอาชีวิตรอด

8 เมื่อคนโรคเรื้อนเหล่านั้นมาถึงริมค่าย ก็เข้าไปในเต็นท์กินดื่ม ขนเงินทองเสื้อผ้าออกมาแล้วซ่อนไว้ และกลับมาอีกเข้าไปยังเต็นท์อื่นขนของไปเก็บซ่อนไว้

9 พวกเขาพูดกันว่า “ทำอย่างนี้ไม่ถูก นี่เป็นข่าวดีแล้วเราไม่ยอมบอกใคร หากรอจนถึงวันพรุ่งนี้จะต้องมีโทษหนัก เรายังกลับไปรายงานทางวังดีกว่า”

10

ฉะนั้นพวกเขาก็กลับมาร้องบอกยามรักษาการณ์ประตูเมืองว่า “พวกเขาได้ออกไปที่ค่ายชาวอาร์ม พบว่าม้าลาผูกไว้อยู่ เต็นท์ก็เป็นระเบียบดี แต่ไม่มีใครอยู่สักคนเลย”

11 ยามรักษาการณ์จึงตะโกนแจ้งข่าวให้ทางพระราชวังทราบ

12 กษัตริย์ตื่นบรรทม ตรัสกับทหารทั้งหลายในคืนนั้นว่า “จะบอกให้ นี่คงเป็นแผนของอาร์ม

เขารู้ว่าเราอดอยากจึงทิ้งค้ายไปหลบซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา
กะให้เรากรูกันออกไป เขาจะได้จับพวกเราและบุกเข้ายึดเมือง”

13 ทหารคนหนึ่งทูลว่า

“ เราส่งคนสอดแนมไปดูลาดเลาเห็นท่าจะดี
ให้พวกเขาใช้ม้าที่ยังเหลืออยู่ไปห้าตัว ถ้าเกิดอะไรขึ้น
ก็ไม่ได้สูญเสียวะไรไปมากกว่าอยู่ที่นี้
ซึ่งก็ต้องตายเหมือนกับพวกเราชาวอิสราเอลที่เหลือ”

14 เขาเลือกกรธรมมาสองคันพร้อมม้า

และกษัตริย์ส่งพวกเขาออกไปยังกองทัพอาร์ม
พระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า “ จงไปดูว่าเกิดอะไรขึ้น”

15 พวกเขาติดตามไปถึงจอร์แดน

พบเสื้อผ้าและเครื่องใช้ไม้สอยซึ่งพวกอาร์มทิ้งไว้ตลอดทางเนื่องจาก
กษุลงมุนเตลิดหนีไป แล้วพวกเขากลับมาทูลกษัตริย์

16 ประชาชนจึงกรูกันออกไปยึดข้าวของในค่ายอาร์ม

จึงเป็นจริงตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ตรัสไว้ คือแป้ง 1

ถังและข้าวบาร์เลย์ 2 ถัง

ขายกันในราคาเพียงเซเชลเดียวในวันนั้น

17

กษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารองครักษ์คนนั้นให้ดูแลที่ประตู
เมือง แต่เขาถูกประชาชนเหยียบตายที่ประตูเมือง
ตามที่คนของพระเจ้าได้ทำนายไว้เมื่อวันก่อน
คราวที่กษัตริย์เสด็จมายังบ้านของท่าน

18 เหตุการณ์เป็นไปตามที่คนของพระเจ้าได้กล่าวกับกษัตริย์ว่า” วั

นพรุ่งนี้เวลาราวๆ นี้แป้งถังหนึ่งหรือข้าวบาร์เลย์สองถัง

จะซื้อขายกันด้วยเงินเซเชลเดียวที่ประตูกรุงสะมาเรีย”

19 นายทหารของกษัตริย์ได้แย่งคนของพระเจ้าว่า
“ ต่อให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเปิดฟ้าสวรรค์
ก็จะเป็นไปได้หรือ?” คนของพระเจ้ากล่าวว่า “ เจ้าจะเห็นกับตา
แต่เจ้าจะไม่มีโอกาสได้กิน” 20และก็เป็นไปตามนั้นทุกประการ
เพราะเขาถูกประชาชนเหยียบตายที่ประตูเมือง

.c.หญิงชาวซุเนมกลับมา

8 เอลีซาได้กล่าวแก่หญิงซึ่งท่านได้ชุบชีวิตบุตรของนางว่า
“ จงพาครอบครัวของเจ้า ย้ายไปอยู่ที่อื่นชั่วคราว
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาให้เกิดการกันดารอาหารในแ
แผ่นดินอิสราเอลถึงเจ็ดปี”
2หญิงนั้นจึงอพยพครอบครัวไปอาศัยที่แผ่นดินฟีลิสเตียเป็นเวลา 7
ปี ตามที่คนของพระเจ้าบอก
3 เมื่อสิ้นเจ็ดปี นางก็กลับมาจากดินแดนฟีลิสเตีย
ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อถวายฎีกาขอรับบ้านและที่ดินคืน
4ขณะนั้นกษัตริย์ได้ตรัสกับเกหะซีคนใช้ของเอลีซาว่า
“ จงเล่าการใหญ่ทั้งปวงที่เอลีซาทำให้เราฟัง”
5ระหว่างที่เกหะซีกำลังทูลเรื่องราวเมื่อครั้งเอลีซาชุบชีวิตเด็กชาย
คนหนึ่ง
เวลานั้นเองหญิงผู้เป็นมารดาของเด็กนั้นก็เดินเข้าไปเพื่อทูลขอบ้าน
และที่ดินคืน
เกหะซีจึงทูลว่า “ ข้าแต่ฝ่าพระบาท นี่แหละผู้หญิงคนนั้น
และนี่ก็ลูกของนางที่เอลีซาช่วยให้ฟื้นคืนชีวิต”
6กษัตริย์จึงตรัสถามนาง นางก็กราบทูลว่าเป็นเช่นนั้น

แล้วกษัตริย์ทรงมอบหมายข้าราชการผู้หนึ่งให้จัดการเรื่องข
องนาง ตรัสว่า “ จงคืนทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของนาง
รวมทั้งรายได้จากที่ดินของนางตั้งแต่วันที่นางจากไปจนถึงวันนี้ด้
ย ”

.c.ศ ๖๖๖ เอลปลงพระชนม์เบนฮาดัด

7 เอลีซาไปยังกรุงดามัสกัส

เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งอาร์มประชวรอยู่

เมื่อทรงทราบว่าคนของพระเจ้ามา 8ก็ตรัสกับฮาซาเอลว่า

“ จงนำของกำนัลไปพบคนของพระเจ้า

ให้เขาช่วยทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่าเราจะหายป่วยหรือไม่?”

9 ฮาซาเอล ก็นำผลผลิตดีเยี่ยมของดามัสกัสบรรทุกอูฐ 40

ตัวมาเป็นของกำนัลสำหรับเอลีซา เขามายืนต่อหน้าเรียนท่านว่า

“ เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งอาร์มบุตรของท่าน

ส่งข้าพเจ้ามาเรียนถามว่าจะได้หายป่วยหรือไม่?”

10 เอลีซาตอบว่า “ จงไปบอกเขาว่า ‘ หายป่วยแน่นอน’

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงแก่เราว่าเขาจะต าย ”

11เอลีซาจ้องหน้าฮาซาเอลเขม็งจนเขารู้สึกอึดอัด

แล้วคนของพระเจ้าก็เริ่มร้องไห้

12 ฮาซาเอลถามว่า “ ท่านร้องไห้ทำไม?”

เอลีซาตอบว่า

“ เราได้ถึงเหตุการณ์เลวร้ายที่เจ้าจะกระทำแก่ชนอิสราเอล

เจ้าจะเผาป้อมปราการของเขา

ฆ่าฟันพวกหนุ่มฉกรรจ์จับเด็กทารกฟาดกับพื้น

และผ่าท้องหญิงมีครรภ์”

13 ฮาซาเอลกล่าวว่า “ ผู้น้อยเป็นเพียงสุนัขตัวหนึ่ง จะทำการรอกอาจเช่นนั้นได้หรือ?”

เอลีชาตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงแก่เราว่าเจ้าจะได้เป็นกษัตริย์ของ อารัม”

14 เมื่อฮาซาเอลกลับมาเฝ้ากษัตริย์เบนฮาดัดตรัสถามว่า

“ เอลีชาบอกอะไรเจ้าบ้าง?”

ฮาซาเอลทูลว่า

“ ท่านบอกว่าฝ่าพระบาทจะหายประชวรแน่นอน” 15แต่วันรุ่งขึ้น ฮาซาเอลก็เอาผ้าห่มชุบน้ำปิดพระพักตร์กษัตริย์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ แล้วฮาซาเอลขึ้นเป็นกษัตริย์แทน

.c.เยโฮรัมแห่งยูดาห์

16 เยโฮรัมโอรสเยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ขึ้นครองราชย์ ตรงกับปีที่ 5 แห่งรัชกาลกษัตริย์โยรัมแห่งอิสราเอลโอรสอาหับ

17ขณะขึ้นเป็นกษัตริย์เยโฮรัมมีพระชนมายุ 32 พรรษา

และทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 8 ปี

18เยโฮรัมทรงดำเนินตามอย่างบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล

ทรงกระทำตามอย่างราชวงศ์ของอาหับ

เพราะได้อภิเษกกับพระธิดาองค์หนึ่งของอาหับ

เยโฮรัมกระทำการสิ่งที้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

19อย่างไรก็ตาม

องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้เต็มพระทัยที่จะทำลายล้างยูดาห์ด้วยเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์

พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะรักษาดวงประทีปไว้สำหรับดาวิดและวงศ์วานตลอดไป

20 ในรัชกาลของเยโฮรัม เอโดมกบฏต่อยูดาห์
และตั้งกษัตริย์เอง 21เยโฮรัมจึงเสด็จไปยัง ศาอีร์
พร้อมด้วยรถรบทั้งหมด

ชาวเอโดมล้อมโอบพระองค์กับแม่ทัพรถรบ
แต่เยโฮรัมทรงตีฝ่าออกไปได้ตอนกลางคืน
ส่วนกองทัพของพระองค์เตลิดหนีกลับบ้าน
22เอโดมจึงไม่ขึ้นกับยูดาห์แม้จนทุกวันนี้
ในคราวนั้นลิบนาห์ก็กบฏด้วย

23 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเยโฮรัม พระราชกิจต่างๆ
มีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์ มิไซหรือ

24 เยโฮรัมสิ้นพระชนม์
พระศพถูกฝังไว้กับบรรพบุรุษในเมืองดาวิด แล้วอาหัสยาห์โอรส
ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c.อาหัสยาห์แห่งยูดาห์

25 ต ร ง กับปีที่ 12 ของรัชกาลโยรัมโอรสอาหับแห่งอิสราเอล
อาหัสยาห์โอรสเยโฮรัม กษัตริย์แห่งยูดาห์ขึ้นครองราชย์
26อาหัสยาห์ทรงมีพระชนมายุ 22 พรรษา เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
และทรงครองอยู่เพียงปีเดียวในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคืออาธาเลียห์ พระนัดดาของกษัตริย์อมรีแห่งอิสราเอล

27อาหัสยาห์ทรงดำเนินตามอย่างราชวงศ์อาหับ
และกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วแบบเดียวกัน
เพราะทรงอภิเษกสมรสกับเชื้อพระวงศ์ของอาหับ

28 อาหัสยาห์สมทบกับโยรัมโอรสอาหับ
ไปรบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งอาร์มที่ราโมทกิเลอาด
ทหารของอาร์มทำให้โยรัมได้รับบาดเจ็บ

29 ดังนั้นกษัตริย์โยรัมจึงเสด็จมาประทับพักที่อิสเรเอล
เนื่องด้วยการบาดเจ็บจากสงครามกับฮาซาเอลที่ราโมทกิเลอาด
แล้วอาหัสยาห์โอรสเยโฮรัมแห่งยูดาห์ก็เสด็จลงไปเยี่ยมโยรัมโอรส
อาหับที่อิสเรเอล

.c. เยชูขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล

9 เอลีซาเรียกผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งมาสั่งว่า
“จงคาดเอวทับเสื้อคลุมให้ทะมัดทะแมง
ถือน้ำมันขวดนี้ไปราโมทกิเลอาด 2 เมื่อไปถึงที่นั่นแล้ว
ให้ถามหาเยชูบุตรเยโฮซาฟัท หลานนิมซี
เรียกเขาเข้าไปในห้องชั้นในไกลจากเพื่อนๆ
3 แล้วรินน้ำมันลงบนศีรษะเขาและประกาศว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล
จากนั้นเจ้าจงเปิดประตูหนีไปโดยเร็ว!”
4 ฉะนั้นผู้เผยพระวจนะหนุ่มจึงไปที่ราโมทกิเลอาด
5 เมื่อเขาไปถึงที่นั่น ก็พบนายทัพทั้งหลายนั่งอยู่ด้วยกัน
จึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีเรื่องจะเรียนท่านแม่ทัพ”
เยชูถามว่า “แม่ทัพคนไหนล่ะ?”
เขาตอบว่า “ท่านนี้แหละ ท่านแม่ทัพ”
6 เยชูจึงลุกขึ้นเข้าไปในบ้าน
แล้วผู้เผยพระวจนะรินน้ำมันลงบนศีรษะเยชูและประกาศว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
‘เราแต่งตั้งให้เจ้าเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลประชากรของเรา’
7 เจ้าจงทำลายล้างราชวงศ์อาหับนายเจ้า
เราจะแก้แค้นทดแทนโลหิตแห่งผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเรา

และบรรดาผู้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งถูกเยเซเบลสังหาร
8ทั้งราชวงศ์ของอาหับจะพินาศ

เราจะประหารชายทุกคนในเผ่าพันธุ์ของอาหับ ไม่ว่าทาสหรือไท
9เราจะให้วงศ์วานของอาหับเป็นเหมือนวงศ์วานของเยโรโบอัมบุตร
เรเนบัทและวงศ์วานของบาอาซาบุตรอาหิยาห์

10ส่วนเยเซเบลจะถูกสุนัขกัดกิน ณ ที่ดินผืนนั้นในอิสเรเอล
และจะไม่มีใครฝังศพพระนาง’ “

แล้วผู้เผยพระวจนะคนนั้นก็เปิดประตูวังหนีไป

11 เมื่อเยสุกลับไปหาเพื่อนพ้อง มีคนหนึ่งถามท่านว่า

“ ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือเปล่า
เจ้าคนบ้านนั้นมาหาท่านทำไม”

เยสุตอบว่า

“ พวกท่านก็รู้ว่าเขาเป็นใครและมาพูดเรื่องอะไร”

12พวกเขาตอบว่า “ เราไม่รู้ จงบอกมาเถิด”

เยสุจึงเล่าสิ่งที่ชายคนนั้นได้บอกและที่ตนได้รับการเจิมตั้งเป็นกษัตริย์
แห่งอิสราเอล

13

เขาทั้งหลายก็ลึกลับจ้อเอาเสื้อคลุมของตนปูบนบันไดให้เยสุยืน
แล้วเปาแตรร้องประกาศว่า “ เยสุเป็นกษัตริย์!”

.c. โยรัมถูกปลงพระชนม์

14 ฉะนั้นเยสุบุตรเยโฮชาฟัทหลานนิมซีได้กบฏต่อโยรัม

(โยรัมกับกองทัพอิสราเอลสู้รบป้องกันเมืองราโมทกิเลอาดกับฮาซา
เอลกษัตริย์แห่งอาร์ม)

15แต่กษัตริย์โยรัมเสด็จกลับมายังอิสเรเอลเพื่อพักฟื้นจากบาดเจ็บ
ด้วยน้ำมือชาวอาร์มในการสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งอาร์ม)

เยชูกล่าวว่า “ ในเมื่อพวกท่านเห็นชอบดังนี้
ก็อย่าให้ใครเล็ดลอดไปแจ้งข่าวในที่อิสเรเอล”
16 แล้วเยชูก็ขึ้นรถรบขับมาที่อิสเรเอล
เพราะโยรัมประทับพักพื่นอยู่ที่นั่น
กษัตริย์อาหัสยาห์แห่งยูดาห์ก็ได้เสด็จมาเยี่ยมโยรัมด้วย
17

ยามรักษาการณ์บนหอคอยแห่งอิสเรเอลเห็นเยชูกับกองทหาร
รเข้ามาใกล้ ก็ร้องตะโกน ว่า

“ ข้าพเจ้าเห็นกองทหารกำลังตรงมา”

โยรัมตรัสสั่งว่า “ ส่งคนขี่ม้าออกไปดูว่ามาดีหรือเปล่า”

18 พลม้านั้นออกไปพบเยชู กล่าวว่า

“ กษัตริย์ให้มาถามว่าท่านมาอย่างสันติหรือเปล่า”

เยชูตอบว่า “ เจ้าเกี่ยวข้องอะไรกับสันติ จงตามเรามาเถิด”

ยามรักษาการณ์ทูลกษัตริย์ว่า

“ ผู้สื่อสารออกไปพบพวกเขาแล้ว แต่ไม่ได้กลับมา”

19 กษัตริย์จึงส่งพลม้าออกไปเป็นครั้งที่สอง

เมื่อเขามาถึงก็แจ้งว่า “ กษัตริย์ให้มาถาม

ว่าท่านมาอย่างสันติหรือเปล่า”

เยชูตอบว่า “ เจ้าเกี่ยวข้องอะไรกับสันติ จงตามเรามาเถิด”

20 ยามรายงานว่า “ ผู้สื่อสารไปพบพวกนั้นแล้วก็ไม่กลับมาอีก

ดูจากการขับรถน่าจะเป็นเยชูบุตรนิมซีแน่

เขาขับมาเร็วอย่างบ้าคลั่ง”

21 โยรัมตรัสสั่งว่า “ เตรียมรถรบของเราให้พร้อม”

จากนั้นโยรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล

และอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างก็เสด็จ

ขึ้นรถรบของตนออกมาพบเยชู

ประจันหน้ากันที่ทุ่งนาของนาโบทแห่งอิสเรเอล

22เมื่อโยรัมเห็นเยสุคีตรัสถามว่า “ เจ้ามาอย่างสันติหรือเยสุ”

เยสุตอบว่า “ จะสันติได้อย่างไร

ตราบิตที่ยังมีการกราบไหว้รูปเคารพ และเล่นคาถา

อาคมของเยเซเบลพระมารดาของฝ่าพระบาท”

23 โยรัมทรงหันกลับหนีไป พลาจตรัสบอกอาหัสยาห์ว่า

“ พวกนี้กบฏอาหัสยาห์”

24 เยสุจึงโก่งธนูยิงออกไปเต็มแรง ถูกโยรัมที่กลางหลัง

ลูกธนูเสียบทะลุหัวใจ โยรัมล้มลงในรถรบ

25เยสุกล่าวกับบิตคาร์พลรถรบของเขาว่า

“ เอาศพของโยรัมโยนลงไปในที่ดินของนาโบทชาวอิสเรเอล

จำได้ไหมเมื่อครั้งเราสองคนขี่ม้าติดตามอาหับบิดาของเขา

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงคำพยากรณ์แก่เราเกี่ยวกับเขาว่า

26องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศว่า

‘ เมื่อวานนี้เราได้เห็นเลือดของนาโบทกับลูกๆ

แ ล ะ เ ร า จะให้เจ้าชดใช้บนที่ดินนี้’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้

บัดนี้จงทิ้งร่างเขาไว้บนที่นั่นดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้”

.c.อาหัสยาห์ถูกปลงพระชนม์

27 เมื่ออาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นเหตุการณ์

ก็เสด็จหนีไปตามเส้นทางสู่เบธฮักกัน

เยสุขี่ม้าไล่ตามร้องตะโกนว่า “ ฆ่าคนนี้ด้วย”

พวกทหารจึงทำให้อาหัสยาห์ บาดเจ็บในราชรถ

ระหว่างทางขึ้นไปยังกูริใกล้อิบเลอัม

อาหัสยาห์หนีไปไกลถึงเมกิดโดแต่สิ้นพระชนม์เสียที่นั่น

28 ข้าราชการบริพารรับพระศพขึ้นรถรถกลับมายังเยรูซาเล็ม
ฝังไว้กับบรรพบุรุษ ณ อุโมงค์ของพระองค์ในเมืองดาวิด
29 (กษัตริย์อาหัสยาห์ขึ้นครองราชย์เหนือยูดาห์ ตรงกับปีที่ 11
ของรัชกาลโยรัมโอรสอาหับ)

.c. เยเซเบลถูกปลงพระชนม์

30 เมื่อเยเซเบลได้ยืมว่าเยชูมาที่ยิสเรเอล ก็เขียนตาแต่งผม
และมองออกมาทางหน้าต่าง 31 ครั้งเยชูผ่านประตูวังเข้ามา
พระนางก็ร้องทักว่า “ มาดีหรือเปล่า เจ้าคิมริชาตกร
ฆ่านายของตัวเอง”

32 เยชูมองขึ้นไปที่หน้าต่างและร้องตะโกนว่า
“ มีใครอยู่ฝ่ายเราบ้าง” ชั้นที่สองสามคนก็มองลงมา

33 เยชูจึงกล่าวว่า “ โย น น า ง ล ง ม า ”

พวกเขาช่วยกันจับพระนางทิ้งลงมาทางหน้าต่าง

โลหิตกระเซ็นเปรอะกำแพงและม้า ขณะที่พระนางถูกม้าเหยียบ

34 เยชูเข้าไปในวังรับประทานอาหารและดื่ม แล้วท่านกล่าวว่า
“ ให้ใครออกไปฝังผู้หญิง ที่ต้องสาปคนนั้นเถิด
เพราะเป็นธิดากษัตริย์”

35 แต่เมื่อพวกเขาออกไปจะฝังศพพระนาง ก็พบแต่หัวกะโหลก

กระดูกมือและกระดูกเท้า 36 จึงกลับมาเรียนเยชู เยชูกล่าวว่า

“ นี่แหละเป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ผ่านทางเอลียา
ห์ชาวทิซบีผู้รับใช้ของพระองค์ว่าสุนัขจะกัด กินเยเซเบล ณ
ที่ดินผืนนั้นในยิสเรเอล

37 ร่างของนางจะกระจัดกระจายเหมือนขยะบนท้องทุ่งแห่งยิสเรเอล
จนไม่มีใครบอกได้ว่านี่คือเยเซเบล”

.c.ราชวงศ์อาหับถูประหาร

10 ในกรุงสะมาเรียมีผู้ชายที่เป็นวงศ์วานของอาหับอยู่ 70 คน เยชูจึงส่งสาส์นไปยังเจ้าหน้าที่แห่งยิสเรเอล ผู้อาวุโสและองครักษ์ของเหล่าเชื้อพระวงศ์ของอาหับ ความว่า “ 2” ทันทันที่ได้รับสาส์นฉบับนี้

ในเมื่อวงศ์วานเจ้านายของท่านก็อยู่กับพวกท่าน และท่านมีรถรบ ม้าศึก เมืองป้อมปราการและอาวุธ

3 จ ง เ ลือกวงศ์วานของเจ้านายคนที่ดีที่สุด ตั้งเขาไว้บนบัลลังก์ของบิดา

จากนั้นจงต่อสู้เพื่อราชวงศ์นายของท่าน”

4 แต่พวกเขาหวาดหวั่นขวัญผวาและพูดว่า

“ กษัตริย์ตั้งสององค์ยังไม่อาจต่อกรกับเขา

แล้วเราจะทำอะไรได้”

5 ฉะนั้นเจ้ากรมวัง เจ้ากรมเมืองผู้อาวุโส และองครักษ์ทั้งหลาย

จึงส่งสารมาถึงเยชูว่า “ เราขอสวามิภักดิ์ต่อท่าน

และจะปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เราจะไม่แต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใด

เป็นกษัตริย์ ท่านจงกระทำตามที่เห็นว่าดีที่สุดเถิด”

6 เยชูตอบกลับมาว่า

“ หากท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายเราและจะปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

ก็จงนำศิระห่เหล่าเชื้อพระวงศ์ของนายท่านมาให้เราที่ยิสเรเอลพรุ่

งนี้ในเวลาเดียวกันนี้”

ขณะนั้นเชื้อพระวงศ์ที่เป็นชายทั้ง 70 คน

ของอาหับพักอยู่ตามบ้านของบรรดาผู้นำ ของเมือง

ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงดูพวกเขา 7 เมื่อได้รับสาส์น

ผู้นำเหล่านั้นก็ประหารเชื้อพระวงศ์ อาหับทั้ง 70 คน

ตัดศีรษะใส่ตะกร้านำมามอบให้เยชูที่ยิสเรเอล

8 เมื่อผู้สื่อสารมาแจ้งเยชู

ว่าพวกเขาได้นำศีรษะของบรรดาเชื้อพระวงศ์มาแล้ว

เยชูก็สั่งให้กองสุ่มกันเป็นสองพะเนินตรงประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า

9 ครั้นแล้ว เยชูก็ออกไปปราศรัยต่อหน้าประชาชนทั้งปวงว่า

“ พวกท่านไม่ได้ทำผิดอันใด

ข้าพเจ้าเองที่คิดการล้มล้างนายของข้าพเจ้าและประหารนายไป

แต่ใครเล่าประหารเชื้อพระวงศ์เหล่านี้ 10 รู้ไว้เถิดว่า

จะต้องเป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้เกี่ยวกับราชวงศ์อาหับ ไม่มีขาดสักคำเดียว

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงกระทำตามที่สัญญาไว้ผ่านทางเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์”

11 จากนั้นเยชูก็ประหารพวกพ้องทั้งหมดของอาหับที่เหลืออยู่ในยิสเรเอล รวมทั้งข้าราชการบริพารคนสำคัญ

สหายสนิทและปุโรหิตไม่ให้เหลือรอดสักคน

.c. เชื้อพระวงศ์ของอาหับสหาย

12 แล้วเยชูออกเดินทางไปยังสะมาเรีย

ที่เบธเอเชดหมู่บ้านของคนเลี้ยงแกะ

13 เยชูพบเชื้อพระวงศ์ของอาหับสหายแห่งยูดาห์ จึงตรัสถามว่า

“ พวกท่านเป็นใครกัน”

เขาตอบว่า “ พวกเราเป็นญาติของกษัตริย์อาหับสหาย มาเยี่ยมพระราชวงศ์ของกษัตริย์ และพระมารดา”

14 เยสุตรัสสั่งว่า “ จับตัวไว้”

แล้วจับกุมพวกเขาไปยังบ่อน้ำแห่งเบธเอเซตประหารเสียทั้งหมด
42 คน ไม่ให้เหลือรอดสักคน

15 เมื่อเยสุ้ออกเดินทางต่อไป ก็พบเยโฮนาดับบุตรเรคาบ
ออกมาต้อนรับ เยสุทักทายแล้วตรัสว่า “ ท่านใจตรงกับเรา
เหมือนที่ใจเราตรงกับท่านหรือเปล่า?”

เยโฮนาดับตอบว่า “ ถูกต้องพระเจ้าข้า”

เยสุจึงตรัสว่า “ ถ้าอย่างนั้น ยื่นมือมาเถิด”

แล้วเยสุก็ช่วยดึงเยโฮนาดับขึ้นมานบนรถรบ 16เยสุตรัสว่า
“ มากับเราสิ มาดูว่าเรามุ่งมั่นเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+แค่นั้น”
เยโฮนาดับจึงร่วมเสด็จไป

17 เมื่อเยสุมาถึงสะมาเรีย

ก็ทรงประหารพวกพ้องที่เหลืออยู่ทั้งหมดของราชวงศ์อาหับ
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสกับเอลียาห์

.c.ประหารชีวิตผู้นมัสการพระบาอัล

18

แล้วเยสุทรงเรียกชุมนุมประชาชนทั้งปวงและตรัสแก่พวกเขา
ว่า “ อาหับปรนนิบัติพระบาอัลเล็กน้อย

เยสุจะปรนนิบัติพระบาอัลให้มาก

19จงเรียกชุมนุมบรรดาผู้ทำนายและปุโรหิตของพระบาอัล

รวมทั้งผู้ปรนนิบัติบาอัลมาให้หมด อย่าให้ขาดไปแม้สักคนเดียว

เพราะเราจะจัดให้มีการเซ่นสังเวยครั้งใหญ่แก่พระบาอัล

ใครไม่มาจะต้องถูกประหาร”

ทั้งนี้เป็นแผนลวงของเยสุที่จะกำจัดผู้ปรนนิบัติพระบาอัล

20 เยสุตรัสว่า

“ จงเรียกชุมนุมพร้อมใจกันเพื่อเป็นเกียรติแก่พระบาอัล”

พวกเขาจึงป่าว ประกาศข้อความนั้น

21แล้วพระองค์ทรงแจ้งไปทั่วแดนอิสราเอล

ผู้ปรนนิบัติพระบาอัลพากันมาหมดครบทุกคนแน่นขนัดเต็มวิหารแห่งบาอัล

22 เยสุตรัสสั่งคนดูแลผ้าว่า

“ จงนำเสื้อคลุมมาให้ผู้ปรนนิบัติพระบาอัลให้ครบทุกคน”

เขาจึงนำเสื้อคลุมออกมาให้ทุกคน

23 จากนั้นเยสุกับเยโฮนาตบบุตรเรคาบเข้าไปในวิหาร

กล่าวแก่ผู้ปรนนิบัติพระบาอัลว่า

“ มองดูให้รอบอย่าให้มีผู้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+อยู่ร่วมในที่นี้เลย ให้มีแต่ผู้ปรนนิบัติพระบาอัลเท่านั้น”

24ขณะที่ปุโรหิตแห่งพระบาอัลเริ่มถวายเครื่องบูชาและเครื่องเผาบูชาเยสุวางกำลัง 80 คนนอกวิหารไว้ สั่งพวกเขาว่า

“ หากใครปล่อยให้หนีรอดไปได้สักคน

เราจะเอาชีวิตของเจ้าทดแทน”

25 เมื่อถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ เยสุสั่งทหารและยามว่า

“ จงเข้าไปฆ่าเสียให้หมดอย่าให้หนีรอดไปได้สักคนเดียว”

พวกเขาจึงฆ่าฟันคนเหล่านั้นเสียสิ้นและโยนศพออกมาข้างนอก

แล้วเข้าไปยังสถานบูชาชั้นในของวิหารแห่งพระบาอัล

26พวกเขาโค่นรื้อเสาศักดิ์สิทธิ์ของพระบาอัลออกมาเผาทิ้งนอกวิหาร

๑ ๖

27เขาทั้งหลายทำลายวิหารของบาอัลเปลี่ยนเป็นห้องส้วมตั้งแต่นั้นมา

๑

28 เป็นอันว่าเยชูได้ทรงกำจัด

การนมัสการพระบาอัลออกไปจากอิสราเอล

29 แต่เยชูยังทำบาปตามเยโรโบอัมบุตรเนบัท

ซึ่งได้ชักนำให้อิสราเอลทำตามคือนมัสการรูปวัวทองคำที่เบธเอลแ

ล ะ ด าน

30 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับเยชูว่า

“ เจ้าทำได้ดีมากตามที่เราเห็นชอบโดยครบถ้วน

ที่ให้ทำลายวงศัวานของอาหับ

เชื้อสายของเจ้าสี่ชั่วอายุจะได้ครองบัลลังก์แห่งอิสราเอล”

31 แต่เยชู

มิได้ระวางระไวทำตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่ง

อิสราเอลด้วยสุดจิตสุดใจ

ยังทำบาปตามอย่างเยโรโบอัมซึ่งชักนำอิสราเอลให้ทำตาม

32 ในครั้งนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเริ่มตัดทอนอาณาเขตของอิสราเอล

ฮาซาเอลทรงพิชิตดินแดนอิสราเอลได้มากมายหลายส่วน

33 ทางแถบตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

ในดินแดนกิเลอาดทั้งหมด (เขตตระกูล กาด รูเบน และมนัสเสห์)

จากอาโรเออร์ลุ่มแม่น้ำอาร์โนน คือกิเลอาดจดบาชาน

34 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยชู พระราชกิจ

ชัยชนะมีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มีใช่หรือ?

35 เมื่อเยชูสิ้นพระชนม์ พระศพถูกฝังไว้ในสะมาเรีย

แล้วเยโฮอาหาสโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์ องค์ใหม่

36 เยชูทรงครองราชย์เหนืออิสราเอลในสะมาเรีย 28 ปี

.c. พระนางอาธาเลียห์และโยอาช

เมื่ออาธาลิยาห์พระมารดาของอาหัสยาห์เห็นว่าอาหัสยาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ก็สั่งหารเชื้อพระวงศ์ทั้งหมด

2 แต่เยโฮเซบาชาพระธิดาของเยโฮรัมกษัตริย์ของอาหัสยาห์

นำตัวโยอาชโอรสของอาหัสยาห์ซ่อนไว้

มิให้ต้องถูกประหารพร้อมโอรสองค์อื่นๆ

เยโฮเซบาชาพาโยอาชกับพี่เลี้ยงไปซ่อนไว้ในห้องบรรทมพ้นจากพระนางอาธาลิยาห์ โยอาชจึงไม่ถูกประหาร

3 โยอาชกับพี่เลี้ยงหลบซ่อนตัวในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ต

ล อ ด 6 ปีที่พระนางอาธาลิยาห์ครองราชย์

4 ในปีที่เจ็ด

เยโฮยาดาเรียกชุมนุมนายกองทหารรักษาพระองค์ชาวคาริ

และยามให้มายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

และให้ถือสัตย์ปฏิญาณ

จากนั้นนำโยอาชโอรสอาหัสยาห์ออกมาอยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย

5 ท่านสั่งพวกเขาว่า

“หนึ่งในสามของผู้ประจำหน้าที่รักษาการณ์ในวันสะบาโตจะเฝ้า

พระราชวัง 6 หนึ่งในสามอยู่ที่ประตูสุร และหนึ่งในสามที่ประตูหลัง

ยามซึ่งอยู่เฝ้าพระวิหาร

7 และอีกสองพวกซึ่งออกเฝ้าวันสะบาโตทั้งหมด

จะเฝ้าพระวิหารเพื่ออารักขากษัตริย์

8 จึงประจำการณรอบองค์กษัตริย์ ถืออาวุธพร้อม

และประหารทุกคนที่พยายามจะบุกเข้ามา

ให้อยู่เคียงข้างพระองค์ไม่ว่าจะเสด็จไปทางใด”

9 บรรดานายทหารจึงปฏิบัติตามคำสั่งของปุโรหิตเยโฮยาดา
ต่างนำพลที่จะผลัดเวรกันในวันสะบาโตมาพบเยโฮยาดา
10 ท่านนำหอกและโล่ของกษัตริย์ดาวิดในคลังพระวิหารขององค์พ
ระผู้เป็นเจ้าของ+มาแจกจ่ายให้บรรดานายทหาร
11 ท ห า ร ย ามถืออาวุธพร้อม
ยืนรักษาการณ์รอบองค์กษัตริย์ใกล้แท่นบูชา
และที่พระวิหารจากด้านทิศใต้ถึงด้านทิศเหนือของพระวิหาร
12 เยโฮยาดานำราชโอรสออกมา สวมมงกุฏบนพระเศียร
มอบแผ่นจารึกพันธสัญญา ประกาศว่าพระองค์เป็นกษัตริย์
เขาทั้งหลายเจิมพระองค์ ประชาชนปรบมือให้ร้องว่า
“ ขอ กษัตริย์ จง ทรง พระ เจริญ ”
13
เมื่อพระนางอาธาเลียห์ได้ยินเสียงยามและประชาชนก็เสด็จ
มาหาประชาชนที่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
14 พระนางทอดพระเนตรเห็นกษัตริย์ประทับยืนอยู่ข้างเสาตามพระ
ราชประเพณี รายรอบด้วยทหารรักษาพระองค์และพลแตรเดี่ยว
ทุกคนกำลังรีนเริงยินดีและเป่าแตรอยู่
พระนางอาธาเลียห์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์และร้องว่า “ ก บ ฏ !
ก บ ฏ ! ”
15 ปุโรหิตเยโฮยาดาสั่งนายทหารผู้บังคับกองว่า
“ คุมตัวพระนางออกไป
อย่าประหารพระนางในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
แต่ให้ฆ่าทุกคนที่พยายามจะเข้ามาช่วยพระนาง”
16 เขาทั้งหลายจึงนำตัวพระนางไปยังประตูที่ม้าผ่านเข้าพระราชวัง
และปลงพระชนม์พระนางเสียที่นั่น

เยโฮยาดาให้กษัตริย์และประชากรทั้งปวงถวายปฏิญาณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า จะเป็นประชากรของพระองค์ ทั้งให้กษัตริย์ และประชาชนกระทำสัตย์ปฏิญาณต่อกัน 18ประชาชนทั่วแดนกรูเข้าไปรื้อทำลายวิหารแห่งพระบaal ทูบแท่นบูชาและเทวรูปทั้งหลายทั้ง

และประหารมัททานปุโรหิตแห่งบaalเสียดตรงหน้าแท่น

แล้วปุโรหิตเยโฮยาดาตั้งกองรักษาการณ์ดูแลพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 19เยโฮยาดา บรรดานายทหาร ทหารรักษาพระองค์ ชาวคารี ทหารยาม และประชากรทั้งปวงนำเสด็จกษัตริย์โยอาซจากพระวิหารผ่านป้อม ทหารรักษาการณ์เข้าสู่พระราชวังแล้วกษัตริย์ ขึ้นประทับบนราชบัลลังก์ 20ประชาชนทั่วแดนขึ้นชมยินดี และบ้านเมืองสงบสุข

หลังจากอาธาเลียห์ถูกประหารด้วยดาบที่พระราชวัง

21 โยอาซมีพระชนมายุ 7 พรรษาเมื่อขึ้นครองราชย์

.c. โยอาซทรงซ่อมแซมพระวิหาร

12 ตรงกับปีที่ 7 ของรัชกาลเยชู

โยอาซขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็ม 40 ปี พระมารดาคือคิเบียห์จากเบเออร์เซบา

2โยอาซกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้อง ตลอดหลายปีที่มีปุโรหิตเยโฮยาดาคอยถวายคำปรึกษา

3แต่สถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายยังไม่ถูกทำลาย

ประชากรยังคงไปถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่นั่น

4 โยอาชตรัสกับเหล่าปุโรหิตว่า

“ จงรวบรวมเงินที่ผู้คนนำมาถวายยังวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
คือเงินที่เรียกเก็บรายบุคคลจากการทำสำมะโนประชากร
เงินถวายตามปฏิญาณ และเงินถวายโดยสมัครใจ

5 ให้ปุโรหิตทุกคนรับเงินจากผู้ดูแลรักษาเงินคนใดคนหนึ่ง
แล้วใช้เงินนั้นซ่อมแซมพระวิหารส่วนที่ชำรุด”

6 แต่จนถึงปีที่ 23 แห่งรัชกาลโยอาช
บรรดาปุโรหิตก็ยังไม่ได้ซ่อมแซมพระวิหาร

7 โยอาชจึงให้เยโฮยาดาและปุโรหิตอื่นๆ มาเฝ้า ตรัสถามว่า

“ เหตุใดท่านทั้งหลายจึงยัง

ไม่ได้ซ่อมแซมพระวิหารส่วนที่ชำรุด

ต่อแต่นี้ไปอย่ารับเงินจากผู้ดูแลรักษาเงินอีกเลย

แต่จงมอบไว้สำหรับบูรณะซ่อมแซมพระวิหาร”

8 บรรดาปุโรหิตจึงตกลงกันว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีกต่อไป
และจะไม่ดำเนินการซ่อมแซมพระวิหารเอง

9 ปุโรหิตเยโฮยาดาเจาะรูไว้ที่ฝาหีบใหญ่

และนำหีบมาตั้งไว้ที่ข้างขวาแทนบูชาตรงทางเข้าพระวิหาร

ปุโรหิตที่เฝ้าประตูจะนำเงินถวายทั้งหมดที่มายังพระวิหารหย่อนลง
ในหีบ 10 เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าในหีบมีเงินมากแล้ว

ราชาเลขาและมหาปุโรหิตจะนับเงินที่นำมาถวายในพระวิหารของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+และเก็บใส่ถุง

11 หลังจากจัดสรรเงินที่นับแล้วก็นำไปมอบให้ผู้

ควบคุมการก่อสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+เพื่อจ่ายให้แก่
ช่างไม้ ช่างก่อสร้าง 12 ช่างก่อ ช่างสกัดหิน และซื้อไม้ซุง

หินสกัดและเพื่อค่าใช้จ่ายอื่นๆ

สำหรับการซ่อมแซมพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

13 เงินถวายนี้มีได้ใช้สำหรับทำอ่างเงิน กรรไกรตัดไส้ตะเกียง
ชามประพรม แตร

หรือเครื่องภาชนะเงินหรือทองในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
14แต่จ่ายให้กับคนงาน เพื่อการซ่อมแซมพระวิหารเท่านั้น

15ไม่จำเป็นต้องมีรายงานบัญชีจากผู้ควบคุมการก่อสร้างเหล่านี้
เพราะเขาทั้งหลายทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างแท้จริง

16ส่วนเงินที่นำมาถวายเป็นเครื่องบูชาลมมลินและเครื่องบูชาไถ
บาปนั้นให้เป็นของปุโรหิต

ไม่ต้องนำมาในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

17 ครั้งนั้นกษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอาร์มมา

โจมตีกัทและยึดเมืองไว้ได้

แล้วเคลื่อนทัพมุ่งหน้าจะมาโจมตีเยรูซาเล็ม

18แต่กษัตริย์โยอาชแห่งยูดาห์นำสิ่งของศักดิ์สิทธิ์ซึ่งบรรพบุรุษ
คือเยโฮชาฟัท เยโฮรัมและอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวาย
พร้อมทั้งสิ่งของที่โยอาชเองได้ถวาย

รวมถึงทองคำทั้งหมดในคลังแห่งพระวิหารและพระราชวัง

ส่งไปมอบให้ฮาซาเอลกษัตริย์แห่งอาร์มมา

ฮาซาเอลจึงถอนทัพจากเยรูซาเล็ม

19 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของโยอาช พระราชกิจต่างๆ

มีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์ มิใช่หรือ

20ข้าราชการของโยอาชสมคบกันปลงพระชนม์พระองค์ที่เบธมิลโ
ลบนเส้นทางจะไปยังสิลลา

21ผู้ปลงพระชนม์คือโยซาบับ ¹⁵บุตรชิมเอัท

และเยโฮซาบับบุตรโฮเมอร์

---

¹⁵ 12:21 * หรือ โยซาการ์

โยอาชสิ้นพระชนม์และพระศพถูกฝังไว้ร่วมกับบรรพบุรุษในเมืองดาวิด แล้วอามาซียาห์โอรสของพระองค์ก็ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c.เยโฮอาหาสแห่งอิสราเอล

13 ตรงกับปีที่ 23 ของรัชกาลโยอาชโอรสอาหัสยาห์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยชูขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรีย พระองค์ทรงครองราชย์อยู่ 17 ปี

2เยโฮอาหาสกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว ตามอย่างเยโรโบอัมบุตรเนบัทผู้ชักนำอิสราเอลให้ทำ พระองค์มิได้ทรงหันหนีจากบาปนั้น

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงพระพิโรธอิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของกษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอาร์มและเบนฮาดัดราชโอรสเป็นเวลานาน

4 แล้วเยโฮอาหาสอธิษฐานวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า+ และพระองค์ทรงสดับฟัง เพราะทรงทอดพระเนตรเห็นว่า กษัตริย์แห่งอาร์มกดขี่ข่มเหงอิสราเอลยิ่งนัก

5องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงประทานผู้กอบกู้ ซึ่งช่วยอิสราเอลพ้นจากอำนาจของอาร์ม อิสราเอลก็ได้อยู่ในบ้านเรือนของตนเช่นแต่ก่อน

6แต่เขาทั้งหลายยังมีได้หันหนีจากบาปผิดของราชวงศ์เยโรโบอัมซึ่งชักนำให้อิสราเอลทำ พวกเขายังคงดำเนินในความผิดบาปนั้น

เสาพระอาเซราห์ยังคงอยู่ในสะมาเรีย

7 กองทัพของเยโฮอาหาสเหลือเพียงพลม้า 50 คน รถม 10 คัน และพลเดินเท้า 10,000 คน

เนื่องจากถูกกษัตริย์แห่งอาร์มทำลายล้างประดุจฝุ่นละอองเวลานวดข้าว

8 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยโฮอาหาส
พระราชกิจและความสำเร็จทั้งปวงล้วนบันทึกไว้ใน
จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

9. เยโฮอาหาสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ
และถูกฝังไว้ที่สะมาเรียแล้วเยโฮอาช¹⁶ โอรสขึ้นครองราชย์สืบต่อ

.c.เยโฮอาชแห่งอิสราเอล

10 ตรงกับปีที่ 37 ของรัชกาลกษัตริย์โยอาชแห่งยูดาห์
เยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาส

ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรีย ทรงครองราชย์อยู่ 16 ปี

11เยโฮอาชกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว
และมีได้หันเหจากความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัท
ซึ่งชักนำอิสราเอลให้ทำบาป

พระองค์ยังคงดำเนินในความผิดบาปนั้น

12 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเยโฮอาช พระราชกิจ
และความสำเร็จ รวมทั้งการ

สงครามกับกษัตริย์อามาซียาห์แห่งยูดาห์ มีบันทึกไว้ใน
จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

13เยโฮอาชทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษพระศพถูกฝังไว้ในสะมาเรียร่วมกับ บรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล แล้วเยโรโบอัม¹⁷
ขึ้นครองราชย์สืบต่อ

---

¹⁶ 13:9 * หรือ โยอาช

¹⁷ 13:13 * เยโรโบอัมที่สอง

.c.เอลีชาสิ้นชีวิต

14 เมื่อเอลีชาป่วยหนักใกล้ตาย

กษัตริย์เยโฮอาชแห่งอิสราเอลเสด็จมาเยี่ยมและทรง

กันแสงต่อหน้าท่าน คร่ำครวญว่า “ ท่านบิดา

ท่านบิดาของข้าพเจ้า ผู้เป็นราชรถและพลม้า แห่งอิสราเอล”

15 เอลีชาสั่งว่า “ เอาคันธนูกับลูกศรมาสิ”

เยโฮอาชก็ทรงทำตาม 16ท่านบอกกษัตริย์แห่ง อิสราเอลว่า

“ หยิบธนูเถิด” เมื่อกษัตริย์ทรงหยิบธนูแล้ว

เอลีชาก็วางมือบนพระหัตถ์

17 ท่านกล่าวว่า “ จงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก”

พระองค์ก็ทรงเปิด เอลีชาสั่งว่า “ จงยิง” พระองค์ก็ทรงยิง

เอลีชาประกาศว่า “ ลูกศรแห่งชัยชนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ลูกศรแห่งชัยชนะเหนืออาร์ม

เจ้าจะทำลายชาวอาร์มที่อาเฟกโดยสิ้นเชิง”

18 แล้วท่านกล่าวว่า “ หยิบลูกศรขึ้น” กษัตริย์ก็ทรงหยิบ

เอลีชาสั่งว่า “ ฟาดลงกับพื้น”

พระองค์ก็ทรงฟาดสามครั้งแล้วหยุด

19คนของพระเจ้าไม่พอใจและกล่าวว่า

“ เจ้าน่าจะฟาดพื้นสักห้าหรือหกครั้ง จะได้ฟาดฟันอาร์มให้สิ้นไป

นี่เจ้าจะชนะอาร์มแค่สามครั้งเท่านั้น”

20 เอลีชาสิ้นชีวิตและถูกฝังไว้

ครั้งนั้นกลุ่มโจรชาวโมอับเคยมาบุกรุกดินแดนทุกฤดูใบไม้ผลิ

21ครั้งหนึ่งคนอิสราเอลกำลังฝังคนๆ หนึ่ง

ทันทีที่เห็นกองปล้นสะดม ก็โยนร่างลงในหลุมของเอลีชา

เมื่อร่างนั้นแตะกับโครงกระดูกของเอลีชา ก็กลับมีชีวิตลุกขึ้นยืน

.c.สงครามระหว่างอิสราเอลกับอาร์ม

22

กษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอาร์มกดขี่ข่มเหงอิสราเอลตลอดรัชกาล
ของ เยโฮอาหาส

23แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกรุณาพวกเขา

ทรงส่งสารและห้วงใยพวกเขาด้วยเห็นแก่คำมั่นสัญญาที่ทรงให้ไว้
กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

แม้บัดนี้ก็มีได้ทรงประสงค์จะทำลายล้างหรือเนรเทศ

พวกเขาพ้นพระพิภพไป

24 กษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอาร์มสิ้นพระชนม์

เบนฮาดัดโอรสขึ้นครองราชย์แทน 25เยโฮอาช

โอรสเยโฮอาหาสทรงยึดคืนหัวเมืองต่างๆ

จากเบนฮาดัดโอรสฮาซาเอล ซึ่งยึดไปตั้งแต่ครั้ง

พระราชบิดาเยโฮอาหาส เยโฮอาชรบชนะถึงสามครั้ง

.c.อามาซียาห์แห่งยูดาห์

14 ตรงกับปีที่ 2 ของรัชกาลเยโฮอาช

โอรสเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามา

ซียาห์โอรสโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ขึ้นครองราชย์

2ขณะทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษา

ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 29 ปี

พระมารดาคือเยโฮอัลดินจากเยรูซาเล็ม

3อามาซียาห์ทรงทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นชอบ

แม้จะไม่เทียบเท่าดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษ ทรงดำเนินตาม

แบบอย่างทั้งสี่ของโยอาชพระบิดา 4แต่ไม่ได้ทำลายสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลาย

ประชากรยังคงถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่นั่น

5 ทันทึที่อามาซียาห์ทรงกุมอำนาจเหนือราชอาณาจักร
ก็ทรงประหารชีวิตผู้ที่ปลงพระชนม์พระบิดา

6แต่มิได้ทรงประหารลูกของเขา

ตามที่เขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติของโมเสสซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

+ตรัสสั่งไว้ว่า “ ไม่ต้องประหารบิดาเพราะบุตร

หรือประหารบุตรเพราะบิดา

ต่างคนต่างตายด้วยบาปผิดของตนเอง” ¹⁸

7 อามาซียาห์คือผู้พิชิตชาวเอโดมหมื่นคนในหุบเขาเกลือ

ทรงตีได้เมืองเสลา และเปลี่ยนชื่อเป็นโยกเธเอล

ซึ่งยังคงเรียกกันอยู่จนทุกวันนี้

8

แล้วอามาซียาห์ส่งสาส์นไปถึงเยโฮอาชโอรสเยโฮอาหัสโอร
สเยชูกษัตริย์แห่งอิสราเอลทำทนายว่า

“ จงออกมาเผชิญหน้ากัน”

9

แต่เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลตอบกลับมายังอามาซียาห์
แห่งยูดาห์ว่า “ พุ่มหนาม

ในเลบานอนส่งข่าวมาถึงต้นสนสีดาร์ในเลบานอนว่า

‘ ยกลูกสาวของท่านให้เป็นภรรยาลูกชายของข้าพเจ้าเถอะ’

ขณะนั้นเอง มีสัตว์ป่าตัวหนึ่งผ่านมาเหยียบย่ำหนามลงใต้ฝ่าเท้า

10ท่านพิชิตเอโดมได้ก็เลยผยอง ภาคภูมิใจในชัยชนะไปเกิด

---

¹⁸ 14:6 * ฉ ฐ บ .24:16

แต่อยู่สงบไว้ดีกว่า รนหา ความเดือดร้อนทำไม
จะพาให้ย่อยยับทั้งตัวท่านเองและยูดาห์”

11 แต่ทว่าอามาซียาห์ไม่ทรงฟัง

กษัตริย์เยโฮอาชแห่งอิสราเอลจึงเคลื่อนทัพมา

ทั้งสองฝ่ายมาเผชิญหน้ากันที่เบธเชเมชในยูดาห์

12แล้วยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล ทุกคนหนีกลับบ้านของตน

13ที่เบธเชเมชเยโฮอาชแห่งอิสราเอลทรงจับกุมอามาซียาห์แห่งยูดา
ห์โอรสของโยอาชผู้เป็นโอรสอาฮาซียาห์

เยโฮอาชเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม

และทรงทำลายกำแพงเมืองตั้งแต่ประตูเอฟราอิมจนถึงประตูมมเป็นร

ะ ยะ ทา ง 400 ศ อ ก ¹⁹ 14เยโฮอาชทรงริบทอง

เงินทั้งหมดตลอดจนภาชนะทั้งปวงที่พบในพระวิหารและคลังหลวง

พร้อมทั้งทรงจับตัวประกันไป แล้วเสด็จกลับสู่สะมาเรีย

15 เหตุการณ์ต่างๆในรัชกาลเยโฮอาช

พระราชกิจและความสำเร็จรวมทั้งสงครามกับกษัตริย์อามาซียาห์แ
ห่งยูดาห์ มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มีไฉ่หรือ

16เยโฮอาชทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ในสะมาเรีย

ร่วมกับกษัตริย์องค์อื่นๆ ของอิสราเอล

แล้วเยโรโบอัมผู้เป็นโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

17 อามาซียาห์โอรสโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์

มีพระชนม์ยาวนานกว่าเยโฮอาชโอรสเย-

โฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล 15 ปี 18เหตุการณ์อื่นๆ

ในรัชกาลของอามาซียาห์มีบันทึกในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดา
ห์ มีไฉ่หรือ?

---

¹⁹ 14:13 * หรือ 180 เ ม ต ร

19 มีผู้คิดร้ายหมายปลงพระชนม์อามาซียาห์ในเยรูซาเล็ม
พระองค์จึงเสด็จหนีไปที่ลาคีซ
แต่ศัตรูส่งคนไปลอบปลงพระชนม์พระองค์เสียที่นั่น
20 พระศพได้รับการอัญเชิญกลับมาบนหลังม้า
และถูกฝังไว้ในเยรูซาเล็มร่วมกับเหล่าบรรพบุรุษในเมืองดาวิด
21 แล้วประชากรยูดาห์แต่งตั้งอาซารียาห์²⁰ผู้มีพระชนมายุ 16
พรรษาขึ้นเป็นกษัตริย์ แทนอามาซียาห์พระราชบิดา
22 พระองค์ทรงเป็นผู้บูรณะเอลัทและยึดคืนมาเป็นของยูดาห์
หลังจากอามาซียาห์สิ้นพระชนม์ตามบรรพบุรุษแล้ว

.c.เยโรโบอัมที่สองแห่งอิสราเอล

23 ตรงกับปีที่ 15

ของรัชกาลอามาซียาห์แห่งยูดาห์โอรสโยอาช

เยโรโบอัมโอรสเยโฮอาช

ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลครองกรุงสะมาเรีย ทรงครองราชย์อยู่

41 ปี 24เยโรโบอัมกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

และมิได้หันเหจากความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัท

ซึ่งชักนำอิสราเอลให้กระทำบาป

25 ทรงเป็นผู้ยึดเขตแดนจากเลโบฮามัทจดทะเลแห่งอาราบา²¹คืน

กลับมาเป็นของอิสราเอล

สมดังพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลผ่านท

างโยนาห์ บุตรอามิททัยผู้เผยพระวาทะจากกัทเฮเฟอร์

---

²⁰ 14:21 * หรือ อัสซียาห์

²¹ 14:25 * หรือ ทะเลตาย

26

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทอดพระเนตรเห็นความทุกข์ลำเค็ญของ
อิสราเอลไม่ว่าที่เป็นทาสหรือเป็นไท ไม่มีผู้ใดช่วยเหลืออิสราเอล
27และองค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ตรัสไว้ว่าจะทรงลบชื่ออิสราเอลออก
ไป ฉะนั้น

พระองค์จึงทรงใช้เยโรโบอัมโอรสเยโฮอาชช่วยเหลืออิสราเอล

28 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเยโรโบอัม พระราชกิจทั้งปวง
และความสำเร็จด้านการทหาร

ตลอดจนการกอบกู้ตามัมสั๊กกับฮามัทซึ่งเคยเป็นของเยาคี²²

มีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุการณ์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

29เยโรโบอัมทรงส่งกลับไปตามบรรพบุรุษ

คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล

แล้วเศคาริยาห์โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป

.c.อาชาริยาห์แห่งยูดาห์

15 ตรงกับปีที่ 27 ของรัชกาลเยโรโบอัมแห่งอิสราเอล

อาชาริยาห์โอรสอามาซิยาห์แห่งยูดาห์ขึ้นครองราชย์

2ทรงมีพระชนมายุ 16 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์

ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 52 ปี

พระมารดาคือเยโคลียาห์จากเยรูซาเล็ม

3พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ เห็นว่าถูกต้อง

เช่นเดียวกับอามาซิยาห์พระบิดา 4แต่สถานบูชา ณ

---

22 14:28 * หรือ ยูดาห์

ที่สูงทั้งหลายยังมีได้ถูกทำลายไป
ประชากรยังคงถวายเป็นเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่นั่น

5

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้กษัตริย์อาซาริยาห์ประจวบด้วยโรค
เรื้อน²³ตลอดพระชนม์ชีพ

อาซาริยาห์จึงแยกประทับอยู่ในตำหนักต่างหาก
โยธามโอรสของพระองค์เป็นผู้สำเร็จราชการแทน

6 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของอาซาริยาห์
และพระราชกิจทั้งปวง

มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์มิใช่หรือ?

7อาซาริยาห์ทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษ และถูกฝังไว้ใกล้ๆ
กันในเมืองดาวิด แล้วโยธามโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์

.c.เศคาริยาห์แห่งอิสราเอล

8 ตรงกับปีที่ 38 ของรัชกาลอาซาริยาห์แห่งยูดาห์
เศคาริยาห์โอรสเยโรโบอัมขึ้นเป็น กษัตริย์แห่งอิสราเอล
ทรงครองราชย์อยู่ในสหัสมาเรีย 6 เดือน

9พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เห็นว่าชั่วเช่นเดียวกับ
บรรพบุรุษ มิได้ทรงหันจากความผิดบาปของเยโรโบอัม
บุตรเนบัทซึ่งชักนำไปให้อิสราเอลกระทำผิด

10 ชัลลุมบุตรยาเบซคิดร้ายและปลงพระชนม์
เศคาริยาห์ต่อหน้าประชาชน²⁴ แล้วขึ้นเป็น กษัตริย์แทน

11เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเศคาริยาห์ บันทึกอยู่ใน

---

²³ 15:5 * หรือ โรคผิวหนัง

²⁴ 15:10 * ต้นฉบับฮีบรู ที่อิบเลอัม

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล

12 จึงเป็นจริงตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับเยชูว่า

“ วงศ์วานของเจ้าจะครองบัลลังก์ อิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่” ²⁵

.c. ชัลลุมแห่งอิสราเอล

13 ชัลลุมบุตรยาเบชขึ้นครองราชย์ ตรงกับปีที่ 39

ของรัชกาลอุสซียาห์²⁶แห่งยูดาห์

และทรงครองราชย์อยู่ในสະมาเรีย 1 เดือน

14 จากนั้นเมนาเฮมบุตรกาดีจากทิรซาห์ขึ้นมายัง

สະมาเรียปลงพระชนม์ชัลลุมแล้วขึ้นเป็นกษัตริย์แทน

15 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลชัลลุม

และการชิงราชบัลลังก์บันทึกอยู่ใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล

16 ครั้งนั้นเมนาเฮมยกทัพจากทิรซาห์

เข้าโจมตีทิฟสาห์และทุกคนในเมืองและละแวกนั้น

เนื่องจากชาวเมืองนั้นไม่ยอมเปิดประตูรับ

เขาปล้นสะดมเมืองทิฟสาห์ และฝ่าท้องหญิงมีครรภ์ทั้งหมด

.c. เมนาเฮมแห่งอิสราเอล

17 ตรงกับปีที่ 39 ของรัชกาลอาซารียาห์แห่งยูดาห์

เมนาเฮมบุตรกาดีขึ้นเป็นกษัตริย์ แห่งอิสราเอล

ทรงครองราชย์อยู่ในสະมาเรีย 10 ปี

18 เม น า เ ฮ มกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

---

²⁵ 15:12 * ดูใน 2 พ ก ษ .10:30

²⁶ 15:13 * หรือ อาซารียาห์

ตลอดรัชกาลมิได้หันเหจากบาปผิดของเยโรโบอัมบุตรเนบัท
ซึ่งชักนำอิสราเอลให้ทำ

19 ต่อมากษัตริย์ปูล²⁷ แห่งอัสซีเรียเข้ารุกราน
เมนาšemถวายบรรณาการเป็นเงิน 1,000 ตะลันต์²⁸
เพื่อขอการสนับสนุนให้ตนได้ครอบครองอาณาจักรอย่างมั่นคง
20เมนาšemทรงรีดเงินจำนวนนี้จากอิสราเอล
คนรวยทุกคนต้องจ่าย 50 เซเชล²⁹
เพื่อจ่ายให้กษัตริย์อัสซีเรีย
ดังนั้นกษัตริย์อัสซีเรียจึงถอนทัพกลับไป

21 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเมนาšem
พระราชกิจทั้งปวงบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุ
กษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

22เมนาšemทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษและเปคาหิยาห์โอรสขึ้น
ครองราชย์สืบต่อ

.c.เปคาหิยาห์แห่งอิสราเอล

23 ตรงกับปีที่ 50 ของรัชกาลอาซาริยาห์แห่งยูดาห์
เปคาหิยาห์โอรสเมนาšemขึ้นเป็น
กษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรียทรงครองราชย์อยู่ 2 ปี
24เปคาหิยาห์กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว
มิได้ทรงหันเหจากความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัทผู้ชักนำอิ
สราเอล ให้ทำ

---

²⁷ 15:19 * หรือ ทีกัลทปีเลเสอร์

²⁸ 15:19 ** ร าว 34 ตัน

²⁹ 15:20 * ร าว 575 กรัม

25แล้วเปคาห์บุตรเรมาลียาห์ผู้เป็นนายทหารคนหนึ่งได้สมคบกับชาวกิเลอาด 50 คน

ปลงพระชนม์เปคาห์ที่ยาห์ที่ป้อมชั้นในพระราชวังที่สะมาเรีย ในการนี้อารโอบและอารีเอห์สิ้นชีวิตด้วยและเปคาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน

26 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเปคาห์
พระราชกิจทั้งปวงบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุ กษัตริย์แห่งอิสราเอล

.c.เปคาห์แห่งอิสราเอล

27 ตรงกับปีที่ 52 ของรัชกาลอาซารียาห์แห่งยูดาห์
เปคาห์บุตรเรมาลียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรีย ทรงครองราชย์อยู่ 20 ปี

28เปคาห์กระทำการสิ่งท้อแก่พระเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว มิได้ทรงหันเหจากความผิดบาปของเยโรโบอัมบุตรเนบัทซึ่งชักนำอิสราเอลให้ทำ

29 ในรัชกาลกษัตริย์เปคาห์แห่งอิสราเอล
กษัตริย์ที่กิลัทปีเลเสอร์แห่งอัสซีเรียมายึดเมืองอิโยน เอ เ บ ล เ บ ธ มาอาคาห์ ยาโนอาห์ เคเดซ และฮาโซร์ ทรงยึดกิเลอาด กาลิลี ดินแดนนัฟทาลีทั้งหมด และจับเชลยไปยังอัสซีเรีย

30แล้วโฮเซยาบุตรเอลาห์เป็นกบฏปลงพระชนม์
กษัตริย์เปคาห์บุตรเรมาลียาห์ และขึ้นครองราชย์แทน ตรงกับปีที่ 20 ของรัชกาลโยธามโอรสอัสซีเรีย

31 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเปคาห์บันทึกอยู่ใน
จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิใช่หรือ

.c.โยธามแห่งยูดาห์

32 ตรงกับปีที่ 2 ของรัชกาลเปคาห์บุตรเรมาลียาห์แห่งอิสราเอล

โยธามโอรสของอัสซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ขึ้นครองราชย์

33 ขณะทรงมีพระชนมายุ 25

พรรษาและทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 16 ปี

พระมารดาคือเยรูซาธิดาของศาโดก

34 โยธามกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัยเช่นเดียวกับอัส

ซียาห์พระบิดา 35 แต่สถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายยังมีได้ขจัดไป

ประชากรยังคงถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมที่นั่น

โยธามทรงบูรณะประตูบนแห่งพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

36 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลโยธาม

พระราชกิจทั้งปวงบันทึกอยู่ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์

มิใช่หรือ

37 (ครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้กษัตริย์เรซันแห่งอาร์มและเป

คาห์บุตรเรมาลียาห์มาโจมตียูดาห์)

38 โยธามล่องลับไปตามบรพบุรุษ

และถูกฝังไว้ร่วมกันในเมืองดาวิดเมืองแห่งบรพบุรุษ

จากนั้นอาหัสโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์แทน

.c.อาหัสแห่งยูดาห์

16 ตรงกับปีที่ 17 ของรัชกาลเปคาห์บุตรเรมาลียาห์

อาหัสโอรสโยธามขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์

2 ขณะทรงมีพระชนมายุ 20 พรรษา

และทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 16 ปี

อาหัสมิได้ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

เหมือนดังดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษ

3 แต่ทรงกระทำตามอย่างบรรดากษัตริย์ของอิสราเอล

ถึงกับนำโอรสของพระองค์เองมาเผาบูชา³⁰

ตามแบบอย่างอันน่าชิงชังของชนชาติต่างๆ

ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ออกไปต่อหน้าชนอิสราเอล

4 อาหัสยังได้ถวายเครื่องบูชาและเครื่องหอมตามสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลาย และได้ต้นไม้ใหญ่ทุกต้น

5

ต่อมากษัตริย์เรซินแห่งอาร์มและกษัตริย์เปคาห์บุตรเรมาลียา

แห่งอิสราเอลกรีธาทัพมารบกับอาหัส และล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

แต่พิชิตไม่ได้ 6 ครั้งนั้นกษัตริย์เรซินแห่งอาร์ม

ทรงยึดเอลัทคืนให้อาร์ม โดยขับไล่ชาวยูดาห์ออกไป

ชาวเอโดมจึงเข้าไปอาศัยอยู่ที่เอลัท トラบเท่าทุกวันนี้

7

อาหัสทรงส่งทูตไปแจ้งแก่กษัตริย์ทิกลัทปีเลเซอร์แห่งอัสซีเรีย

ยว่า “ ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน และผู้สวามีภักดีต่อท่าน

ขอโปรดมาช่วยรบกับทัพอาร์มและอิสราเอลซึ่งยกมาโจมตีข้าพเจ้า

ด้วยเถิด”

8 อาหัสได้นำทองคำและเงินที่พบในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า

๑ + และคลังหลวงส่งไปบรรณาการแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

9 กษัตริย์อัสซีเรียจึงโจมตีและยึดเมืองดามัสกัส ประหารเรซิน

แล้วกวาดต้อนชาวเมืองไปเป็นเชลยที่เมืองคีร์

10

กษัตริย์อาหัสเสด็จไปที่ดามัสกัสเพื่อเข้าเฝ้ากษัตริย์ทิกลัทปี

---

³⁰ 16:3 * หรือ ปล่อยให้ไฟเป็นเครื่องบูชา

ลเสอร์แห่งอัสซีเรียพระองค์ทรงเห็นแท่นบูชาที่ตามัสกัส
จึงส่งร่างแบบและรายละเอียดในการสร้างแท่นบูชามา
ให้ปุโรหิตอูรียาห์ 11ตั้งนั้น
อูรียาห์จึงสร้างแท่นบูชาขึ้นมาแท่นหนึ่งตามแบบที่กษัตริย์อาหัสส่ง
มาจากตามัสกัสทุกประการ
และสร้างเสร็จก่อนที่กษัตริย์อาหัสจะเสด็จกลับมา
12เมื่อกษัตริย์เสด็จกลับจากตามัสกัส
และเห็นแท่นก็ถวายเครื่องบูชาบนแท่นนั้น
13ทรงถวายเครื่องเผาบูชา ธัญบูชา เครื่องดื่มบูชา
และประพรมเลือดจากเครื่องสันติบูชาบนแท่นนั้น
14ทรงย้ายแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์เดิมจากด้านหน้าของวิหาร
ซึ่งอยู่ระหว่างทางเข้าพระวิหารกับแท่นบูชาใหม่ไปตั้งไว้ด้านทิศเห
นือของแท่นบูชาใหม่
15 อาหัสทรงบัญชาปุโรหิตอูรียาห์ว่า
“ จงใช้แท่นบูชาใหม่นี้สำหรับถวายเครื่องเผาบูชายามเช้า
ธัญบูชายามเย็น เครื่องเผาบูชากับธัญบูชาของกษัตริย์
และเครื่องเผาบูชากับธัญบูชา และเครื่องดื่มบูชาของประชากร
และประพรมเลือดจากเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาต่างๆ
ที่แท่นใหม่นี้ด้วย
ส่วนแท่นทองสัมฤทธิ์นั้นเราจะใช้สำหรับขอคำแนะนำ”
16ปุโรหิตอูรียาห์ก็กระทำตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหัส
17 อาหัสทรงรื้อแผงด้านข้างของแท่นเคลื่อนที่ทองสัมฤทธิ์
และย้ายชั้นบรรจุน้ำที่วางบนแท่นออกไป
พระองค์ทรงย้ายชั้นสาครจากหลังของวัวทองสัมฤทธิ์
ไปตั้งไว้บนฐานหิน 18และเพื่อเอาใจกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

อาห้สทรงย้ายศาลาสะบาโตไปจากพระวิหารแล้วปิดทางพระราช
ดำเนินส่วนพระองค์ด้านนอกที่มายังพระวิหารเสีย

19 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของอาห้สมิบันท์กอยู่ใน
จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์ มีใช่?หรือ

20อาห้สทรงส่งลับไปตามบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ร่วมกันในเมือง
าวิต แล้วเฮเซคียาห์โอรสขึ้นครองราชย์สืบต่อ

.c. โสเชยากษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งอิสราเอล

17 ตรงกับปีที่ 12 ของรัชกาลอาห้สแห่งยูดาห์
โสเชยาบุตรเอลาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในสะมาเรีย
ทรงครองราชย์อยู่ 9 ปี

2พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว
แต่ไม่มากเท่ากษัตริย์อิสราเอลองค์ก่อนๆ

3

กษัตริย์ซัลมานเนเซอร์แห่งอัสซีเรียมาโจมตีโสเชยาซึ่งเคยสว
ามิภักดีและถวาทาย บ ร ร ณา ก า ร

4แต่กษัตริย์อัสซีเรียพบว่าโสเชยาคิดกบฏ

งดส่งเครื่องบรรณาการประจำปี

และส่งทูตไปเข้าเฝ้ากษัตริย์โส³¹แห่งอียิปต์จึงทรงให้จับโสเชยาล่า
มโซ่ตรวน และจำไว้ในคุก

5กษัตริย์อัสซีเรียทรงยกทัพมาตีทั่วแผ่นดินอิสราเอลและล้อมกรุงสะ
มาเรียอยู่ 3 ปี 6ในปีที่ 9 แห่งรัชกาลโสเชยา

กษัตริย์อัสซีเรียก็เข้ายึดกรุงสะมาเรียและกวาดต้อนชนอิสราเอลไป

---

31 17:4 * เป็นชื่อย่อของโฮโลรีกอน

เป็นเชลยที่อัสนีเรีย

ทรงให้ตั้งหลักแหล่งในเมืองฮาลาห์ในโกซานบริเวณริมฝั่งแม่น้ำฮา
าโมร์ และตามเมืองต่างๆ ของมีเดีย

.c.อิสราเอลตกเป็นเชลยเพราะบาป

7

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอิสราเอลทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ
ระเจ้าพระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงช่วยเขาพ้นจากเงื้อมมือฟาโรห์แห่ง
อียิปต์พวกเขาหันไปนมัสการพระอื่นๆ

8ดำเนินตามแบบอย่างของบรรดาชนชาติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ท
รงขับไล่ออกไปพ้นหน้าเขา

และตามแบบอย่างที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลชักจูง

9ชนอิสราเอลยังได้ลอบกระทำความผิดบาปหลายอย่างต่อองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขา และสร้างสถานบูชา ณ ที่สูง

ไว้ทั่วแผ่นดินจากหอคอยจดป้อมปราการ

10พวกเขาได้ตั้งหินศักดิ์สิทธิ์และเสาพระอาเซราห์บนยอดเขาทุกย
อดและโคนต้นไม้ใหญ่ทุกต้น 11สถานบูชา ณ

ที่สูงแต่ละแห่งพวกเขาใช้เผาเครื่องหอมบูชาถวายพระทั้งหลายขอ
งชนชาติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ขับไล่ออกไปจากดินแดนเมื่ออิส
ราเอลเข้ามา

อิสราเอลได้กระทำการชั่วร้ายยั่วยุพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
12เขานมัสการรูปเคารพต่างๆ ทั้งๆ

ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสห้ามว่า “ เจ้าจะต้องไม่กระทำการนี้” 32

---

32 17:12 * อ พ ย . 20:3-5

13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ผู้เผยพระวจนะและผู้ทำนายมาเตือน
ทั้งอิสราเอลและยูดาห์ว่า “ จงหันเสียจากวิถีชั่วร้าย
จงปฏิบัติตามคำบัญชาและกฎเกณฑ์ของเราตามบทบัญญัติทั้งสิ้นที่
เราได้มอบไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และที่เราได้แจ้งแก่เจ้าผ่านทาง
ผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเรา”

14 แต่อิสราเอลไม่ยอมฟัง

เขามีใจตื้อดิ่งเช่นเดียวกับบรรพบุรุษผู้ไม่ยอมศรัทธาในพระเจ้า
องค์เจ้าชีวิตของตน

15เขาทิ้งบทบัญญัติและพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงให้ไว้แก่บรรพ
บุรุษ ไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์

หันไปติดตามรูปเคารพอันไร้ค่า ตนเองจึงเป็นคนไร้ค่า

เขาทำตามแบบอย่างของชนชาติต่างๆ ที่อยู่แวดล้อมต่างๆ

ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสห้ามว่า “ จงอย่าทำตามอย่างพวกเขา”

แต่เขากลับทำในสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงห้ามไว้

16

เขาลบหลู่พระดำรัสสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพ
วเขาสร้างรูปเคารพเป็นวัวสองตัว และเสาะเจ้าแม่อาเซราห์

เขานมัสการพระบาอัล กราบไหว้ดวงดาวต่างๆ ในฟากฟ้า

17เขาถึงกับเอาลูกชายลูกหญิงของตนเผาบูชา

เขาใช้ไสยศาสตร์และเวทมนตร์คาถา

ปล่อยให้ตัวกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

และยั่วพระพิโรธของพระองค์

18

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง พ ร ะพิโรธอิสราเอลยิ่งนัก
และขับไล่เขาออกไปพ้นพระพักตร์ เหลืออยู่เพียงตระกูลยูดาห์

19แต่แม้ยูดาห์เองก็ไม่ปฏิบัติตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

+พระเจ้าของพวกเขา แต่ทำตามแบบอย่างของอิสราเอล
20ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงละทิ้งชนชาติอิสราเอลทั้งหมด
พระองค์ทรงลงโทษเขาและมอบเขาไว้ในมือของผู้ปล้นสะดม
ตราบจนทรงขจัดเขาออกไปพ้นพระพักตร์

21 เมื่อพระเจ้าทรงฉีกอิสราเอลออกไปจากวงศัวานของดาวิด
เขาทั้งหลายเลือกเยโรโบอัมบุตรเนบัทเป็นกษัตริย์
เยโรโบอัมชักนำอิสราเอลออกจากการติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไ
ปกระทำความผิดบาปอันใหญ่หล ว ง

22ชาวอิสราเอลจมอยู่ในบาปผิดของเยโรโบอัมไม่ยอมเลิกลา

23จนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขจัดเขาออกไปพ้นพระพักตร์
ดังที่พระองค์ได้ทรงเตือนไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพร
ะองค์

ฉะนั้นอิสราเอลจึงถูกกวาดต้อนจากบ้านเกิดเมืองนอนไปเป็นเชลย
อยู่ในอัสซีเรียตราบทุกวันนี้

.c.คนต่างชาติดำตั้งถิ่นฐานอยู่ในสะมาเรีย

24 กษัตริย์อัสซีเรียทรงนำคนจากบาบิโลน คูธาห์ อัฟวา ฮามัท
และเศฟารวาอิมเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองต่างๆของสะมาเรียแทนที่
ชาวอิสราเอล พวกเขามายึดครองสะมาเรีย และเมืองต่างๆ

25เมื่อพวกเขามาถึงเป็นครั้งแรก

เขามีได้นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์จึงส่งสิงโตมาอยู่ท่ามก
กลางพวกเขาและฆ่าบางคนไป

26กษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงได้รับรายงานว่า

“ ประชาชนที่มำตั้งถิ่นฐานในเมืองสะมาเรียไม่ทราบบทบัญญัติของ
พระแห่งดินแดนนี้

พระองค์จึงส่งสิงโตเข้ามาฆ่าเสียหลายคนเพราะไม่รู้สิ่งที่ดีควรปฏิบัติ
”

27 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงมีพระบัญชาว่า

“ ให้ส่งปุโรหิตคนหนึ่งที่ถูกกวาดต้อนมาจาก สะมาเรีย
กลับไปอยู่ที่นั่นเพื่อสอนประชาชน
ให้ทราบสิ่งที่พระแห่งดินแดนนั้นประสงค์”

28 ดังนั้นปุโรหิตคนหนึ่งซึ่งเป็นเชลยมาจากสะมาเรีย
จึงมาอยู่ที่เบธเอลสอนประชาชนให้นมัสการพระเจ้า

29

อย่างไรก็ตามชนชาติเหล่านี้ได้สร้างพระของตนในเมืองต่างๆ
ที่มาตั้งถิ่นฐานด้วย และตั้งพระไว้ตามสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลายซึ่งชาวสะมาเรียได้สร้างไว้

30 คนที่มาจากบาบิโลนก็สร้างพระสุคคทเบโนท

คนจากคูราห์สร้างพระเนอร์กัล ส่วนคนจากฮามัทสร้างพระอาซิม

31 ชาวอัฟริมสร้างพระนิบหัสและทารทัก

และชาวเศฟารวามีเมลูกของตนสังเวแด่พระอัครัมเมเลคและอา
นมเมเลค ซึ่งเป็นพระเศฟารวามี

32 พวกเขานมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเองจาก
ทุกแบบให้เป็นปุโรหิตประจำสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

33 เขานมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาแต่ก็นมัสการเทพเจ้า
ของตนที่นำมาด้วยตามประเพณีดั้งเดิม

34 จวบจนทุกวันนี้ พวกเขายังคงยึดถือขนบธรรมเนียมเดิม

เขาไม่ได้นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาอย่างแท้จริงหรือยึดมั่นในบท
บัญญัติคำบัญชา ประกาศิต

และกฎเกณฑ์ที่ทรงให้ไว้แก่วงศ์วานของยาโคบ

ซึ่งพระองค์ประทานนามว่าอิสราเอล

35เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำพันธสัญญากับอิสราเอลทรงบัญญัติเอาไว้ว่า “ อย่านมัสการพระอื่นใด
อย่ากราบไหว้ปรนนิบัติหรือถวายเครื่องบูชาแก่พระเหล่านั้น
36แต่จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้นำเจ้าทั้งหลายออกจากอียิปต์ด้วยฤทธานภาพยิ่งใหญ่ และพระกรที่เหยียดออก
37เจ้าทั้งหลายจะต้องระวังปฏิบัติตามบทบัญญัติ คำสั่ง ประกาศิต และกฎเกณฑ์ที่เราเขียนไว้ให้เจ้า อย่าไปนมัสการพระอื่นๆ
38อย่าลืมคำมั่นสัญญาที่เราทำกับเจ้า อย่านมัสการพระอื่นใด
39แต่จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
ผู้ซึ่งจะกอบกู้เจ้าพ้นจากมือศัตรูทั้งปวง”
40 อย่างไรก็ตามแต่คนเหล่านั้นไม่ฟัง
ยังคงทำตามขนบธรรมเนียมดั้งเดิม
41พวกเขานมัสการทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+และพระของตน
ลูกหลานของเขาก็ทำตามแบบอย่างของบรรพบุรุษเช่นนี้เรื่อยมา

.c.เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์

18 ตรงกับปีที่ 3 ข องรัชกาลโฮเซยาบุตรเอลาห์แห่งอิสราเอล
เฮเซคียาห์โอรสของอาหัสแห่งยูดาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์
2ขณะทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษา และทรงครองราชย์อยู่ใน
เยรูซาเล็ม 29 ปี พระมารดาคืออาปียาห์ธิดาเศคาริยาห์
3เฮเซคียาห์ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นชอบตามแบบ
อย่างดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษ 4พระองค์ทรงรื้อหลายสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลาย โคนหินศักดิ์สิทธิ์และเสาเจ้าแม่อาเซราห์

ทรงทำลาวยงทองสัมฤทธิ์³³ซึ่งโมเสส ได้สร้างขึ้น
เพราะว่าชนอิสราเอลเผาเครื่องหอมถวายรูปงูนั้นตลอดมา

5

เฮเซคียาห์ศรัทธาในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ล

ไม่มีกษัตริย์องค์ใดในยูดาห์ก่อนหน้าหรือตามหลังกมาเสมอเหมือนพระ
องค์

6 ทรงยึดมั่นติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่ลดละปฏิบัติตามพระบัญชา
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสไว้

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับเฮเซคียาห์
และไม่ว่าทรงกระทำสิ่งใดก็ประสบความสำเร็จ

เฮเซคียาห์ทรงแข็งเมืองต่อกษัตริย์อัสซีเรีย ไม่ยอมปรนนิบัติรับใช้

8 ทั้งทรงพิชิตชาวฟีลิสเตียไปไกลถึงเมืองกาซาและภูมิภาคจากหอคอยถึงเมืองบ้อม

9 ในปีที่ 4 แห่งรัชกาลเฮเซคียาห์ซึ่งตรงกับปีที่ 7

ของรัชกาลโฮเซยาบุตรเอลาห์แห่ง อิสราเอล

กษัตริย์ซัลมานเนเซอร์แห่งอัสซีเรีย ยกทัพมาบุกอิสราเอล

และล้อมกรุงสะมาเรีย ไว้ 10 จนถึงปลายปีที่ 3

กรุงสะมาเรียก็แตกซึ่งตรงกับปีที่ 6 ของรัชกาลเฮเซคียาห์ หรือปีที่

9 ของรัชกาลโฮเซยาแห่งอิสราเอล

11 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียกวาดต้อนคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย

ทรงให้ตั้งหลักแหล่งในเมืองฮาลาห์

โกชานบรีเวณริมฝั่งแม่น้ำฮาโบร์ และตามเมืองต่างๆ ของมีเดีย

---

³³ 18:4 * เนหุซทาน ในภาษาฮีบรูออกเสียงคล้ายคำว่า

ท อ ง สัมฤทธิ์ งู และสิ่งที่เป็นมลทิน

12ที่เป็นเช่นนี้เพราะชนอิสราเอลไม่ยอมเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+
แต่ล่วงละเมิดพันธสัญญาของพระองค์
ไม่ยอมเชื่อฟังและทำตามบทบัญญัติที่พระองค์ตรัสสั่งโมเสส
ไว้

.c.อัสซีเรียคุกคามเยรูซาเล็ม

13 ในปีที่ 14 ของรัชกาลเฮเซคียาห์
เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาโจมตีและยึดเมืองป้อมปราการ
ทั้งหลายของยูดาห์ไป 14เฮเซคียาห์ทรงเจรจาขอสงบศึก
และส่งสาส์นไปทูลกษัตริย์อัสซีเรียที่ลาคีซว่า “ ข้าพเจ้าผิดไปแล้ว
ข้าพเจ้าจะยอมเสียเครื่องบรรณาการใดๆ
ตามแต่ท่านจะเรียกร้องขอเพียงแต่ท่านถอนกำลังกลับไป”
กษัตริย์อัสซีเรียจึงเรียก ร้อยเงิน 300 ตะลันต์³⁴
และ ทองคำ 30 ตะลันต์³⁵
15เฮเซคียาห์จึงทรงมอบเงินทั้งหมดที่เก็บไว้ในพระวิหารขององค์
พระผู้เป็นเจ้า+และคลังหลวง
16 ครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงลอกทองคำที่หุ้มประตู
และเสาประตูแห่งพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ไปมอบให้กษัตริย์
อัสซีเรีย

.c.เซนนาเคอริบคุกคามเยรูซาเล็ม

17 ฝ่ายกษัตริย์อัสซีเรียส่งแม่ทัพใหญ่ เสนาบดี
และขุนพลจากลาคีซมาพร้อมด้วยกองทัพใหญ่

---

³⁴ 18:14 * ร าว 10 ตัน

³⁵ 18:14 ** ร าว 1 ตัน

ไปหากษัตริย์เฮเซศียาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
เขาทั้งหลายตั้งค่ายพักอยู่ใกล้กับทางระบายน้ำของสระบนตามทาง
สู่ลานซักฟอก 18คนเหล่านี้เรียกร้องให้กษัตริย์ออกมา
แล้วเอลียาห์บุตรฮิลศียาห์เจ้ากรมวัง
เชบนาราชเลขาและโยอาห์บุตรอาสาฟ อาลักษณ์
ห ล ว ง ม า พ บ พ ว ก เ ข า

19

ขุนพลของอัสซีเรียจึงกล่าวกับตัวแทนเหล่านี้ให้ไปทูลเฮเซศียาห์ว่า

“ กษัตริย์ราชแห่งอัสซีเรียตรัสว่า

‘ เจ้าฟังปาสิงใดหรือจึงฮึกเหิมถึงเพียงนี้

20เจ้าพูดว่าเจ้ามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพแต่นั้นก็เป็นเพียงลม

ปาก เจ้าฟังปาผู้ใดจึงบังอาจแข็งเมืองต่อเรา 21ดูสิ

เจ้าฟังอียิปต์ซึ่งเป็นเหมือนกิ่งไม้เดาะ ใครเกาะก็ถูกเสี้ยนตำมือเจ็บ

ใครฟังฟาโรห์แห่งอียิปต์ก็เจอแบบนี้แหละ

22และถ้าเจ้าว่าเจ้าฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ก็พระเจ้าองค์นี้มีไซหรือที่เฮเซศียาห์ทำลายแท่นบูชากับสถานบูชา

ณ ที่สูงทั้งหลาย และบอกชาวยูดาห์และเยรูซาเล็ม

ให้หันมัสการที่แท่นบูชาในเยรูซาเล็มแห่งเดียว

23 “ มาซิ มาพบนันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของเรา

เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้าหากเจ้าหาคนขี่ม้ามาได้

24ต่อให้เจ้าฟังม้า

และรกรบจากอียิปต์ก็ไม่อาจต่อกรกับนายกองที่เล็กที่สุดคนหนึ่งของ
นายเราได้

25เจ้าคิดว่าเรามาที่นี่ด้วยลำพังตัวเราเองโดยไม่มีพระดำรัสจากอง

ค้พระผู้เป็นเจ้า+หรือ? เปล่าเลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+นั่นแหละสั่งให้เราเคลื่อนทัพมายังดินแดนนี้เพื่อ
ทำลายพวกเจ้า’ “

26 แล้วเอลีอาคิมบุตรฮิลศิยาห์ เซบนา

และโยอาห์กล่าวแก่ขุนพลนั้นว่า

“ โปรดพูดกับผู้ทาสเป็นภาษาอาราเมคเกิด เพราะเราฟังเข้าใจ
อย่าใช้ภาษาฮีบรูเลย เดียวผู้คนบนกำแพงจะได้ยิน”

27 แต่ขุนพลนั้นตอบว่า

“ นายเราใช้ให้เรามาพูดกับเจ้าและนายของเจ้าเท่านั้นหรือ
ไม่ใช่กับพวกที่อยู่บนกำแพงด้วยหรือ พวกนั้นก็จะเป็นเหมือนเจ้า
จะต้องกินอาจุมและดื่มปีสสาวะของตัวเอง”

28 แล้วขุนพลของอัสซีเรียก็ร้องบอกเป็นภาษาฮีบรูว่า

“ จงฟังความจากกษัตริราชแห่งอัสซีเรีย 29กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า
อย่าปล่อยให้เฮเซคิยาห์หลอกลวงพวกเจ้า

เขาไม่อาจช่วยพวกเจ้าพันมือเราได้หรอก

30อย่าปล่อยให้เฮเซคิยาห์เกลี้ยกล่อมเจ้าไปฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+เ
ลย ที่เขาพูดว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกอบกู้เราแน่นอน
เมืองนี้จะไม่ตกสู่เงื้อมมือกษัตริย์อัสซีเรีย’

31 “ อย่าไปฟังเฮเซคิยาห์ กษัตริย์อัสซีเรียตรัสว่า

จงยอมแพ้และออกมาพบเรา

แล้วพวกเจ้าจะได้กินองุ่นและมะเดื่อจากสวนของตัวเอง

และดื่มน้ำจากบ่อของตัวเอง

32ตราบจนเรามาพาเจ้าไปยังอีกดินแดนหนึ่งซึ่งเหมือนที่ของเจ้า

เป็นดินแดนที่มีพืชพันธุ์ธัญญาหาร เมล็ดข้าว องุ่น เหล้าองุ่นใหม่
มะเดื่อ และน้ำผึ้งอุดมสมบูรณ์ จงเลือกที่จะอยู่ดีกว่าตาย

“ อ่ายยอมให้เฮเซคียาห์หลวงพวกเจ้าให้หลงเชื่อว่าองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของ+จะช่วยกอบกู้พวกเจ้า
33มีพระของชาติไหนบ้างที่กอบกู้ดินแดนของตนพื้นมือกษัตริย์แห่ง
อัสซีเรียได้ 34ไหนละเทพเจ้าแห่งฮามัทและอารปัต?
ไหนละเทพเจ้าแห่งเศฟารวามิม เฮนา และอิฟวาร์?
พระเหล่านั้นช่วยสะมาเรียพื้นมือเราได้หรือ?
35มีเทพเจ้าองค์ไหนของดินแดนเหล่านี้ที่สามารถช่วยดินแดนของ
ตัวจากเราได้?
ก็แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+จะสามารถกอบกู้เยรูซาเล็มจากมือเราได้
หรือ?”

36 แต่ประชากรทั้งปวงสงบนิ่งไม่โต้ตอบเลย
ตามที่กษัตริย์ได้ตรัสกำชับไว้ว่า “ จงอย่าโต้ตอบเขา”

37 แล้วเอลียาคิมบุตรฮิลคียาห์เจ้ากรมวัง
เชบนาราชเลขาและโยอาห์บุตรอาสาฟาอักษรณ์
หลวงจึงกลับไปเข้าเฝ้าเฮเซคียาห์โดยสวมเสื้อผ้าที่ฉีกขาด
และกราบทูลตามที่ขุนพลแห่งอัสซีเรียได้กล่าว

.c.เฮเซคียาห์ขอคำแนะนำจากอิสยาห์

19 เมื่อเฮเซคียาห์ทรงได้ยินตามนั้น ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์
สวมผ้ากระสอบแล้ว เสด็จเข้าสู่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
2เฮเซคียาห์ตรัสสั่งเอลียาคิมเจ้ากรมวัง เชบนาราชเลขา
และบรรดาปุโรหิตซึ่งล้วนนุ่งห่มผ้ากระสอบให้ไปพบผู้เผยพระวจนะ
อิสยาห์บุตรอาโมส 3พวกเขาเรียนท่านว่า “ เฮเซคียาห์ตรัสว่า
‘ วันนี้เป็นวันแห่งความทุกข์ระทมหมองหม่น และอับอาย
เหมือนเมื่อทารกพร้อมจะเกิด แต่ผู้เป็นแม่ไม่มีกำลังจะเบ่งออกมา

4 บางทีองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงได้ยินแล้ว
ที่ขุนพลซึ่งกษัตริย์อัสซีเรียใช้ให้มานั้นหมิ่นประมาทพระเจ้าผู้ทรง
พระชนม์อยู่

และพระองค์จะทรงขนาบเขาเนื่องด้วยถ้อยคำดังกล่าว
ขอโปรดอธิษฐานเพื่อพวกเราที่เหลืออยู่เพียงหยิบมือนี้ด้วยเถิด’
“

5 เมื่อคนของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาพบอิสยาห์

6 อิสยาห์กล่าวกับพวกเขาว่า “ จงไปบอก
นายของท่านว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ อย่ากลัวเนื่องด้วยสิ่งที่ได้ยิน

คือถ้อยคำซึ่งลูกน้องของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หมิ่นประมาทเรา

7 ดูเถิด เราจะบันดาลวิญญานอย่างหนึ่งในตัวเขา

เพื่อเมื่อเขาได้ยินรายงานบางอย่าง

เขาจะกลับไปยังประเทศของตน เราจะให้เขาตายด้วยดาบที่นั่น ’

“

8

ฝ่ายขุนพลอัสซีเรียได้ข่าวว่ากษัตริย์ของตนเสด็จออกจากลา
คิชแล้ว ก็ถอนทัพไปเฝ้า พบพระองค์กำลังรบอยู่กับลิบนาห์

9 แล้วเซนนาเคอริบได้รับข่าวว่ากษัตริย์ที่รหะคาห์ชาว

คูช³⁶ กษัตริย์แห่งฮีบ/ต์ ยกทัพมาเพื่อสู้รบกับพระองค์

เซนนาเคอริบจึงส่งคนมาแจ้งแก่ เฮเซคียาห์ดังนี้

10” จงแจ้งแก่เฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า

‘ อย่ายอมให้พระเจ้าซึ่งเจ้าพึงวางใจนั้นหลอกลวงเจ้าโดยสัญญา
ว่าเยรูซาเล็มจะไม่ตกอยู่ในมือกษัตริย์อัสซีเรีย

---

³⁶ 19:9 * หรือ เอทีโอเปีย

11เจ้าก็รู้ว่าบรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงทำอะไบบ้างแก่ประเทศทั้งปวง ทรงทำลายล้างทุกสิ่งทุกอย่างราบคาบ แล้วเจ้าจะรอดพ้นไปได้หรือ 12บรรดาพระของชนชาติต่างๆ ซึ่งบรรพชนของเราทำลายไปนั้นช่วยกอบกู้พวกเขาได้บ้างหรือ อย่างโกชาน ฮาราน เรเซฟ และชาวเอเดนในเทลอัสสาร 13ไหนละกษัตริย์แห่งฮามัท กษัตริย์อาร์ปัด กษัตริย์แห่งเสฟารวามิม เฮนา และอิฟวาท์ “

.c. คำอธิษฐานของเฮเซคียาห์

14 เมื่อเฮเซคียาห์ทรงรับสาส์นฉบับนี้และอ่านจบ ก็เสด็จไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และทรงคลี่สาส์นออก เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ 15แล้วทรงอธิษฐานว่า “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลซึ่งประทับอยู่บนพระที่นั่งระหว่างเศรุบ

พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้าเหนือมวลอาณาจักรของโลก

พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และพิภพโลก

16ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอโปรดสดับฟัง

ขอทรงทอดพระเนตรและสดับฟังถ้อยคำซึ่งเซนาเคอริบส่งมาสบป ระมาทพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

17 “ จริงอยู่พระองค์เจ้าข้า

ที่บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทำลายชนชาติเหล่านั้นเสียสิ้นและ

ทำให้แผ่นดินร้างเปล่า 18และได้เฝ้าพระของพวกเขาเสีย

เพราะพระเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า

เป็นแต่เพียงไม้และหินอันประดิษฐานด้วยมือมนุษย์

19บัดนี้ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ขอโปรดช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายจากมือของเขา

เพื่อมวลอาณาจักรในโลกนี้จะได้ว่า
พระองค์แต่เพียงผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้า”

.c. คำพยากรณ์ของอิสยาห์

20 แล้วอิสยาห์บุตรอาโมสจึงให้นำความมาทูลเสเซศียาห์ว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

‘ เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้าเรื่องเซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว 21 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกี่ยวกับเขามีความว่า

‘ ธิดาพรหมจารีแห่งซีโอนดูหมิ่นและเยาะเย้ยเจ้า
ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสายหน้าเมื่อเจ้าเตลิดหนี

22 ใครนะที่เจ้าเย้ยหยันและลบหลู่

เจ้าขึ้นเสียง

และทำตาท้ายโยโสไซใคร

ก็องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะสิ!

23 เจ้าใช้ผู้สื่อสาร

มากล่าววาทลบลู่พระเจ้า

เจ้าคุยอวดว่า

‘ ด้วยรถรบมากมาย

ข้าก็พิชิตยอดเขาทั้งหลาย

คือบรรดาที่สูงที่สุดแห่งเลบานอน

ข้าได้โค่นสนสิดาร์ที่สูงที่สุด

คือต้นสนที่ดีเยี่ยมที่สุด

ข้าได้เข้าไปถึงสวนสิกสุด

คือป่าอันอุดมที่สุด

24 ข้าได้ขุดบ่อในต่างแดน

และตีมน้ำที่นั่น
ด้วยสันเท้าของข้า
ลำธารทั้งหลายแห่งอียิปต์ก็แห้งเหือด'

- 25 “ เจ้าไม่เคยได้ยินเลยหรือว่า
เราได้ บัญชาไว้ตั้งนานมาแล้ว
เราได้กำหนดไว้ตั้งแต่อดีต
และบัดนี้เราก็กทำให้เป็นไป
คือให้เจ้าพิชิตหัวเมืองป้อมปราการทั้งหลาย
ทำให้กลายเป็นกองหิน
- 26 ประชาชาติต่างๆ หมดย่านาง
ถดถอยและอับอาย
พวกเขาเหมือนพืชในทุ่งนา
เหมือนหน่ออ่อน
เหมือนหญ้าอกขึ้นบนหลังคา
ถูกแดดแผดเผาก่อนจะโตขึ้นมา
- 27 “ แต่เรารู้จักเจ้าดี
ไม่ว่าความเป็นมาหรือความเป็นไปของเจ้า
รู้ที่เจ้าจุนเจียวใส่เรา
- 28 เจ้าเรียวยวกราดใส่เรา
พุดจาโอหังใส่หูเรา
เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวจมูกเจ้า
เอาบังเหียนใส่ปากเจ้า
ลากเจ้าหันกลับไป
ตามเส้นทางที่เจ้ามา

29 “ เฮเซศิยาห์ เอ๋ย นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า

“ คือปีนี้เจ้าจะกินพืชพันธุ์ที่งอกขึ้นเอง
และปีที่สองก็กินพืชพันธุ์ที่งอกขึ้นมา
แต่ในปีที่สาม จงหว่านและเก็บเกี่ยว
ทำสวนองุ่นและกินผลของมัน

30 ประชากรยูดาห์ที่เหลืออยู่เพียงหยิบมือนั้นจะหยั่งราก
และเกิดผลอีกครั้งหนึ่ง

31 จะมีคนที่เหลือรอดอยู่หยิบมือหนึ่งมาจากเยรูซาเล็ม
และกลุ่มหนึ่งจากภูเขาศิโยน

ความกระตือรือร้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะกระทำ
ให้สำเร็จตามนี้

32 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์อัสซีเรียว่า

“ เขาจะไม่ได้เข้ามาในกรุงนี้
หรือยิงธนูเข้ามา
ไม่ได้ มาถือโล่อยู่หน้าเมือง
หรือสร้างเชิงเทินต่อกับกำแพง

33 เขามาทางไหนก็จะกลับไปทางนั้น
เขาจะไม่ได้เข้ามายังนครนี้
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศไว้ตั้งนั้นแหละ

34 เราจะปกป้องกรุงนี้และช่วยไว้

เพื่อตัวเราเองและเพื่อเห็นแก่ดาวিদผู้รับใช้ของเรา’ “

35 ในคืนนั้นเองทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ประหาร
185,000 คนในค่ายอัสนีเรีย วันรุ่งขึ้นก็มีซากศพเกลื่อนกลาด!
36กษัตริย์เซเนนาเคอริบแห่งอัสนีเรียจึงทรงรื้อค่ายถอนทัพกลับสู่นี
นะเวห์และประทับอยู่ที่นั่น

37 วันหนึ่งขณะที่ทรงนมัสการอยู่ในวิหารแห่งพระนิสรอค
อัครัมเมเลค และซาเรเซอร์
โอรสของพระองค์ก็ปลงพระชนม์พระองค์เสีย
แล้วหลบหนีเข้าไปในแดนอารารัต
จากนั้นแอสาร์ฮัดโดนโอรสขึ้นครองราชย์แทน

.c.เฮเซคียาห์ประจวร

20 ครั้งนั้น เฮเซคียาห์ประจวรหนักใกล้สิ้นพระชนม์
ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บุตรอาโมสมาเฝ้าพระองค์ และทูลว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งให้ท่านจัดการบ้านเมืองให้เรียบร้อย
เพราะท่านจะตาย ไม่ได้หายป่วย”

2 เฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าหากำแพง
อธิษฐานทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า 3” ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ได้ดำเนินอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์อย
างสัตย์ซื่อ ยอมมอบกายถวายใจสุดชีวิต
และกระทำการที่พระองค์ทรงเห็นว่าดี”
แล้วเฮเซคียาห์ก็ทรงกันแสงอย่าง ขมขื่น

4 ก่อนที่อิสยาห์จะก้าวพ้นเขตลานชั้นกลาง

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงท่านว่า

5” จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์ผู้นำแห่งประชากรของเราว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งดาวิดบรรพบุรุษของเขาได้ยินคำอธิ

ษฐานและได้เห็นน้ำตาของเขาแล้ว เราจะรักษาเขา

วันที่สามนับจากนี้ เขาจะลุกจากเตียงไปที่พระวิหารได้

6เราจะต่ออายุให้เขาสิบห้าปี และช่วยเขากับกรุงนี้

ให้พ้นจากมือกษัตริย์อัสซีเรีย เราจะปกป้องกรุงนี้เพื่อตัวเราเอง

และเพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเรา”

7 แล้วอิสยาห์ก็กล่าว “ จงจัดเตรียมมะเดื่อเคียว”

พวกเขาจึงทำตามนั้นและนำมาพอกที่ฝี

แล้วเฮเซคียาห์ก็หายประชวร

8 เฮเซคียาห์ตรัสถามอิสยาห์ว่า

“ สิ่งใดคือหมายสำคัญที่แสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงรักษาเร

า

และวันที่สามนับจากนี้เราจะลุกไปพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ได้อีก?”

9 อิสยาห์ตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงให้หมายสำคัญแก่ท่าน

ท่านอยากให้เงาเคลื่อนไปข้างหน้าสิบชั้น

หรือถอยหลังไปสิบชั้น?”

10 เฮเซคียาห์ตรัสว่า

“ การที่เงาจะเคลื่อนไปข้างหน้าสิบชั้นก็เป็นเรื่องปกติ ดังนั้น

ขอให้ถอยหลังสิบชั้นก็แล้วกัน”

11 ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์จึงกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์ก็ทรงบันดาลให้เงาเคลื่อนถอยหลังไปสิบชั้นที่นาฬิกาแดด
ของอาหัส

.c. ทูตจากบาบิโลน

12 ครั้งนั้น

เมโรดาคบาลาดัน โอรสกษัตริย์บาลาดันแห่งบาบิโลน ทราบข่าวประ
ชวรของ เฮเซคียาห์

ก็ส่งทูตนำสาส์นและเครื่องบรรณาการมามอบให้

13 เฮเซคียาห์ให้การต้อนรับทูตเหล่านั้น

และอวดสมบัติทั้งปวงในพระคลังให้ชม คือ เงินทอง เครื่องเทศ

น้ำมันอย่างดี อาวุธยุทธโศปกรณ์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่มี

ไม่มีสักสิ่งเดียวในพระราชวังหรือทั่วอาณาจักร

ที่เฮเซคียาห์มิได้อวดให้ชม

14 อิสยาห์ผู้เผยพระวจนะมาเข้าพบเฮเซคียาห์ ถามว่า

“ คนพวกนี้พูดว่าอะไร พวกเขามาจากไหน”

เฮเซคียาห์ตรัสว่า “ มาจากบาบิโลนดินแดนอันไกลโพ้น”

15 อิสยาห์ถามว่า “ พวกเขาได้เห็นอะไรในวังของท่านบ้าง”

เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “ ทุกอย่าง

ไม่มีสักสิ่งเดียวในท้องพระคลังที่เรามิได้แสดงให้ เขาดู”

16 อิสยาห์จึงกล่าว “ จงฟังพระดำรัสองค์พระผู้เป็นเจ้า+

17’ วาระนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน เมื่อทุกอย่างในวังของเจ้า

และทั้งหมดที่บรรพบุรุษของเจ้าสะสมไว้ตราบนับตั้งแต่จะถูกกอบโก

ย ไปยังบาบิโลน ไม่มีอะไรเหลือ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้แหละ

18 วงศ์วานของเจ้าบางคน

เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าเองจะถูกกวาดต้อนไป
ต้องกลายเป็นชั้นที่อยู่ในวังของกษัตริย์บาบิโลน” “

19 เฮเซคียาห์ตอบว่า

“ พ ระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่ท่านว่ามาก็ได้อยู่”
แต่ที่จริงพระองค์ดำริว่า

‘ อย่างน้อยก็จะมี ความสงบสุขและความปลอดภัยในช่วงชีวิตของ
ร า ’

20 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของเฮเซคียาห์

ความสำเร็จทั้งปวง การสร้างสระน้ำและท่อส่งน้ำมายังตัวเมือง
ล้วนมีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์มิใช่หรือ?

21เฮเซคียาห์ทรงล่องลับไปตามบรพบุรุษ

แล้วมนัสเสห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองราชย์สืบต่อ

.c.มนัสเสห์แห่งยูดาห์

21 มนัสเสห์มีพระชนมายุ 12 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็ม 55 ปี

พระมารดาคือเฮฟซิบาห์

2มนัสเสห์กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

ตามขนบธรรมเนียมอันน่าชิงชังของชนชาติต่างๆ

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ออกไปพ้นหน้าชาวอิสราเอล

3มนัสเสห์ทรงบูรณะสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

ซึ่งเฮเซคียาห์พระบิดาได้ทรงทำลายทิ้ง

ทั้งทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัล

และเสาเจ้าแม่อาเซราห์เหมือนที่กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลได้ทรง

กระทำ ทรงกราบไหว้และนมัสการดวงดาวต่างๆ ในฟากฟ้า

4 ถึงกับสร้างแท่นบูชาถวายในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ว่า “ เราจะสถาปนานามของเราไว้ใน
เยรูซาเล็ม” 5 ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับดวงดาวต่างๆ

ในปากฟ้าที่ลานทั้งสองของพระวิหาร

6 ทรงนำโอรสของพระองค์เองมาเผาบูชา

ทรงใช้เวทมนตร์คาถาและถือโชคชะตาราศี

ทรงปรึกษาคนทรงและหมอดู

กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วยิ่งนัก

ยั่วยุพระพิโรธของพระองค์

7

ทรงตั้งเสาหลักของเจ้าแม่อาเซราห์ที่ทรงทำขึ้นไว้ในพระวิหาร
สถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้

ตรัสไว้กับดาวิดและโซโลมอนโอรสว่า

“ เราจะสถาปนานามของเราไว้เป็นนิตย์ในวิหารแห่งนี้และในเยรู
ซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกสรรจากตระกูลทั้งปวงแห่งอิสราเอล

8 ขอเพียงแต่ชนอิสราเอลใส่ใจปฏิบัติตามคำสั่งของเราและบทบัญญัติ
ทั้งปวง ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของ เราให้ไว้

เราก็จะไม่ทำให้พวกเขาต้องระเห็จจากดินแดนที่เรายกให้แก่บรรพ
บุรุษของเขาอีกเลย” 9 แต่เหล่าประชากรไม่ฟัง

มนัสเสห์ชักจูงพวกเขาให้หลงผิดไป

เขาจึงกระทำการที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าชนชาติต่างๆ

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายไปพันหน้าชนอิสราเอลเสียอีก

10

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระ
องค์ว่า

11” เนื่องจากมนัสเสห์แห่งยูดาห์ได้กระทำบาปที่น่าสะอิดสะเอียน

เหล่านี้ และยิ่งชั่วร้ายยิ่งกว่าชาวอามุไรต์ซึ่งเคยอยู่มา ก่อน
และเนื่องจากเขาได้ชักนำชนยูดาห์ให้ทำบาปด้วยรูปเคารพทั้งหลาย
ย ข อ ง เ ข า

12 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

‘ เราจะนำภัยพิบัติมาสู่เยรูซาเล็มและยูดาห์ จน

ทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้จะหุซา 13 เราจะลงโทษกรุงเยรูซาเล็ม

เหมือนที่กระทำแก่กรุงสะมาเรียและแก่อาหับแห่งอิสราเอลกับลูกห

ลานของเขา เราจะกวาดล้างกรุงเยรูซาเล็มเหมือนคน

ล้างขามเช็ดแล้วคว่ำทิ้งไว้

14 เราจะทิ้งชนหยิบมือที่เหลือแห่งกรรมสิทธิ์ของเรา

และมอบพวกเขาให้แก่ศัตรู

เขาจะถูกปล้นสะดมและถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

15 เพราะพวกเขาได้กระทำสิ่งที่เราเห็นว่าชั่ว ยั่วโทสะเรา

นับแต่บรรพบุรุษของเขาออกมาจากอียิปต์จวบจนบัดนี้’ “

16 มนัสเสห์ไม่เพียง แต่ชักนำชนยูดาห์ให้ทำบาป

ทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วเท่านั้น

ยังได้ประหารคนบริสุทธิ์เป็นจำนวนมากจนเลือดนองทั่วทั้งกรุงเยรู
ซาเล็ม

17 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของมนัสเสห์

พระราชกิจและความผิดบาปทั้งปวงที่ทรงกระทำ บันทึกอยู่ใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์ มิใช่หรือ?

18 มนัสเสห์ทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ในอุทยานแห่ง

งพระราชวังที่อุสซา แล้วอามโนโอรสขึ้นเป็น กษัตริย์สืบต่อ

.c.อามโนแห่งยูดาห์

19 อ โ ม น ทรง มี พระ ช น ม า ย 22 พ ร ร ช า เมื่ อ ช ี น เป็น กษัตริย์
ทรง ครอง ราชย์ ใน เ ร ร ช า เล็ ม 2 ปี

พระ มารดา คือ เม ช ล เล เม ทิ ตา ของ ฮา รุ ส จาก โ ย ท บ า ห์

20 อ โ ม น ทร กะ ทำ สิ่ง ที่ อย ่ ก ้ พระ ผู้ เป็น เจ้ า + ทรง เห็น ว่า ช ั ว ตา ม อย ่าง ม น ่
ส เ ส ห์ พระ บิ ตา

21 อ โ ม น ทร กะ ดำ เนิน ตา ม ร อย พระ บิ ตา กรา บ ไ ห ว ้น ม ั ส ก าร ร ู ป เ ค ร พ
ท ี่ ห ลาย ที่ พระ บิ ตา น ม ั ส ก าร

22 พระ อย ่ ก ้ ทร กะ ละ ท ี่ อย ่ ก ้ พระ ผู้ เป็น เจ้ า + พระ เจ้ า แห่ง บ ร ร พ บ รุ ช
มิ ได้ ดำ เนิน ใน ทาง ของ อย ่ ก ้ พระ ผู้ เป็น เจ้ า +

23

ข้ า ราช ก าร ของ อ โ ม น ส ม ค บ ก ัน ป ล ง พระ ช น ม ์ พระ อย ่ ก ้ เ ลี ย ใน
พระ ราช ว ัง 24 ประ ช า ช น ใน ดิน แ ด น น ั น

จึง ประ หาร ชี วิ ต ผู้ ล อ บ ป ล ง พระ ช น ม ์ กษัตริย์ อ โ ม น ทู ก คน

แล้ว ส ถา ป น า โ ย สิ ยา ห์ โ อ ร ส ของ อ โ ม น ช ี น ครอง ราชย์

25 เ ห ตุ ก าร ณ์ อ ื่น ๆ ใน รัช ก าล ของ อ โ ม น และ สิ่ง ที่ ทร กะ ทร กะ ทำ
บ ัน ทึ ก อย ู่ ใน จ ด ห ม า ย เ ห ตุ กษัตริย์ แห่ง ยู ดา ห์ มิ ไ ช หรือ

26 ทรง ถู ก ผ ี ง ไ ว้ ณ ส ุ ส าน ของ พระ อย ่ ก ้ ใน พระ อุ ท ยาน ที่ อู ส ซา
แล้ว โ ย สิ ยา ห์ โ อ ร ส ช ี น ครอง ราชย์ ส ี บ ต ่อ

.c. โยสิยาห์แห่งยูดาห์

22 โยสิยาห์ทรงมีพระชนมายุ 8 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 31 ปี

พระมารดาคือเยดีดาห์ธิดาของอาดาياهوจากโบสคาท

2 โยสิยาห์ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นชอบ

และเจริญรอยตามแบบอย่างทุกประการของดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษมิ
ได้หันเหไปทางขวาหรือซ้าย

3 ในปีที่ 18 แห่งรัชกาลโยสิยาห์

พระองค์ทรงใช้ราชเลขาชื่อซาฟานบุตรอาซาลิยาห์หลานเมซูลลา
มไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ 4โยสิยาห์ตรัสสั่งว่า

“ จงขึ้นไปหาฮิลคิยาห์

มหาปุโรหิตบอกให้ท่านรวบรวมเงินที่ปุโรหิตซึ่งเฝ้าประตูพระวิหาร
เก็บจากประชาชนที่มานมัสการ

5นำไปมอบแก่ผู้รับการแต่งตั้งให้บังคับบัญชางานพระวิหารสำหรับ
จ่ายคนงานที่มาซ่อมแซมพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

6คือช่างไม้ ช่างก่อสร้าง และช่างก่อ

และซื้อไม้และหินสกัดเพื่อการซ่อมแซมพระวิหาร”

7พวกเขาไม่จำเป็นต้องมีการรายงานบัญชีเงินที่ได้รับมอบหมาย
เพราะเขาทั้งหลายทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต

8 มหาปุโรหิตฮิลคิยาห์แจ้งแก่ซาฟานราชเลขาว่า

“ ข้าพเจ้าได้พบหนังสือจารึกพระบัญญัติในพระวิหารขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเจ้า+” แล้วมอบให้ซาฟานอ่าน

9ซาฟานราชเลขาจึงไปทูลรายงานต่อกษัตริย์ว่า

“ ข้าราชสำนักได้จ่ายเงินที่มีอยู่ในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
+ โดยมอบหมายให้แก่คนงาน

และผู้ควบคุมการซ่อมสร้างพระวิหาร” 10แล้วซาฟานราชเลขา
ทูลว่า” ปุโรหิตฮิลคิยาห์ได้มอบหนังสือนี้แก่ข้าพระบาท”

ซาฟานจึงอ่าน ณ เบื้องพระพักตร์กษัตริย์

11

เมื่อโยสิยาห์ได้ทรงสดับฟังเนื้อความในหนังสือบทบัญญัตินี้
นั้นก็ทรงฉีกฉลองพระองค์ 12และทรงบัญชาปุโรหิตฮิลคิยาห์

อาหิคัมบุตรชาฟาน อัคโบริบุตรมีคายาห์
ชาฟานราชเลขาและอาสาযাহ์มหาดเล็กว่า
13” จงไปทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ให้เราและเหล่าประชากรทั่ว
ทั้งยูดาห์เกี่ยวกับสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือม้วนที่ค้นพบนี้
พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ที่ตกแก่เรานั้นใหญ่หลวงนัก
เพราะบรรพบุรุษของเราไม่ได้ปฏิบัติตามถ้อยคำเหล่านั้นเลย
ซึ่งมีบันทึกเกี่ยวโยงมาถึงเราทั้งหลาย”

14 ปุโรหิตฮิลศียาห์ อาหิคัมบุตรชาฟาน อัคโบริบุตรมีคายาห์
ชาฟานราชเลขา และอาสาযাহ์มหาดเล็ก
จึงไปพบสุลดาห์ผู้เผยพระวจนะหญิงที่เยรูซาเล็มแขวงสอง
นางเป็น ภรรยาของซัลลุมบุตรทิกวาท์หลานของฮารฮัส
ผู้ดูแลเครื่องทรง

15 นางกล่าวกับพวกเขาว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
‘ จงบอกผู้ที่ใช้เจ้ามาหาเราว่า 16องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสว่า
เร า จ ะ น ำ กั ย พิ บั ตี ม าย ัง ที่ นี
และชาวดินแดนนี้ทุกอย่างตามที่เขียนไว้ในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ได้อ่านนั้น

17เพราะพวกเขาได้ทอดทิ้งเราไปเผาเครื่องหอมถวายเทพเจ้าอื่นๆ
และยั่วยุโทสะของเราด้วยรูปเคารพทั้งปวงที่เขาส่งสร้างขึ้นกับมือ
ความโกรธของเราจะเผาผลาญที่นี่และจะระงับเสียไม่ได้

18จงบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์ ซึ่งใช้เจ้ามาทูลถาม พระเจ้าว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับข้อความที่
เจ้าได้ยินว่า

19เนื่องจากจิตใจของเจ้าน้อมรับและเจ้าถ่อมตนลงเบื้องพระพักตร์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ เมื่อได้

ยินสิ่งที่เรากล่าวไว้เกี่ยวกับที่นี่และชาวดินแดนนี้
ที่ว่าจะถูกแข่งสาป และจะต้องเรีศรีร้าง
เนื่องจากเจ้าได้นึกเสื้อผ้าและร่าให้ต่อหน้าเรา เราได้ยินแล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ 20 ฉะนั้น
เราจะรวบรวมเจ้าไปอยู่กับบรรพบุรุษและเจ้าจะถูกฝังอย่างสงบ
ไม่ต้องเห็นความพินาศ ซึ่งเราจะนำมายังดินแดนแห่งนี้3”
เขาทั้งหลายก็นำความดังกล่าวมาทูลกษัตริย์โยสิยาห์

.c. โยสิยาห์ทรงรื้อฟื้นพันธสัญญา

23 กษัตริย์จึงทรงเรียกชุมนุมบรรดา

ผู้อาวุโสแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็มมา

2 พระองค์เสด็จไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พร้อมชนยูดา

ห์ ชาวเยรูซาเล็ม ปุโรหิต ผู้เผยพระวจนะ คือประชากรทั้งปวง

ไม่ว่าผู้ใหญ่ที่สุด ผู้น้อยที่สุดต่อหน้าพวกเขา

กษัตริย์ทรงอ่านทุกถ้อยคำในหนังสือพันธสัญญาซึ่งพบในพระวิหาร
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

3 กษัตริย์ประทับยืนอยู่ข้างเสาทรงรื้อฟื้นพันธสัญญาต่อเบื้องพระพักตร์
องค์พระผู้เป็นเจ้า +

ที่จะติดตามพระองค์และปฏิบัติตามพระบัญญัติ กฎระเบียบ

และกฎเกณฑ์ด้วยสุดใจสุดจิตวิญญาณ

เป็นการยืนยันใจความพันธสัญญาที่เขียนไว้ในหนังสือนั้น

แล้วประชาชนทั้งหมดก็ปฏิญาณ เข้าร่วมในพันธสัญญา

4 กษัตริย์ทรงบัญชาแกมหาปุโรหิตฮิลคียาห์ ปุโรหิตอื่นๆ

และนายประตูทั้งหลายให้กำจัดเครื่องใช้ทุกอย่างสำหรับพระบaal

เจ้าแม่อาเซราห์ และดวงดาวทั้งปวงในฟากฟ้า

ออกไปจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเผาของเหล่านั้นที่
ลานหุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรู-

ซาเล็มและนำซีเถ่าไปทิ้งเสียที่เบธเอล

5 โยสิยาห์ทรงปลดปุโรหิตของพระทั้งหลายซึ่งบรรดากษัตริย์ของยู

ดาห์ได้แต่งตั้งขึ้นซึ่งเผาเครื่องหอมในสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายทั่ว แดนยูดาห์ และแม่แต่ในเยรูซาเล็ม

เพื่อบูชาพระบาอัล ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์

ดารารัจกรและดวงดาวทั้งปวงในฟากฟ้า

6 ทรงรื้อเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า

า + นำ ไปเผาที่หุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรูซาเล็ม

แล้วบิดเป็นผงไปรยบนหลุมฝังศพของสามัญชน

7 ทั้งทรงรื้อสำนักบูชาต่างๆ

ของชายโสเภณีในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ซึ่งบรรดาพว

กผู้หญิงทอผ้าสำหรับเจ้าแม่อาเซราห์

8 โยสิยาห์ทรงนำบรรดาปุโรหิตจากหัวเมืองต่างๆ

ของยูดาห์มายังเยรูซาเล็ม และทรงรื้อสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายจากเกบาชดเบเออร์เซบา

ที่ซึ่งปุโรหิตทั้งหลายได้เผาเครื่องหอม

พระองค์ทรงทำลายแท่นบูชา³⁷ตรงทางเข้าประตู

ที่โยชูวาผู้ว่าการเมืองของเยรูซาเล็มสร้างขึ้น

ตั้งอยู่ทางซ้ายมือของประตูเมือง 9 ถึงแม่ปุโรหิตแห่งสถานบูชา□

ณ

ที่สูงเหล่านี้มิได้ทำหน้าที่ปรนนิบัติรับใช้ที่แท่นบูชาขององค์พระผู้เ

---

³⁷ 23:8 * หรือ สถานบูชา ณ ที่สูง

ปิ่นเจ้า+ในเยรูซาเล็ม

แต่ก็รับประทานขนมปังไม้ใส่เชื้อร่วมกับปุโรหิตอื่นๆ

10 โยสิยาห์ทรงทำลายโทเฟทในหุบเขาเบนอินโนม

เพื่อจะไม่มีใครสามารถใช้ที่นั่นเผาบุตรชายบุตรสาวของตนเป็นเครื่องบูชาถวายแก่พระโมเลคได้อีก

11 ทรงรื้อรูปปั้นม้าที่ตั้งอยู่ตรงทางเข้าพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ถัดจากห้องของขุนนางนาอันเมเลค

รูปปั้นเหล่านี้กษัตริย์องค์ก่อนๆ ของยูดาห์ได้สร้างถวายดวงอาทิตย์ จากนั้นโยสิยาห์ได้เผาทรบที่สร้างถวายดวงอาทิตย์

12 พระองค์ทรงรื้อแท่นบูชาต่างๆ

ที่กษัตริย์ของยูดาห์สร้างขึ้นบนดาดฟ้า

พระราชวังเหนือห้องประทับของอาหัส

และแท่นบูชาซึ่งมนัสเสห์สร้างขึ้นในลานทั้งสองของพระวิหาร

โยสิยาห์ทรงทุบทิ้งเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยและโยนทิ้งในหุบเขาซิดโรน

13 พระองค์ทรงทำลายสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายทางตะวันออกของเยรูซาเล็ม

ทางใต้ของภูเขาแห่งหายนะ

ซึ่งโซโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลสร้างขึ้นสำหรับอัชโทเรทเทวีอัน

ชั่วช้าของชาวไซดอน สำหรับพระเคโมชอันเลวร้ายของโมอับ

และสำหรับพระโมเลค³⁸อันน่าสะอิดสะเอียนของชาว อัมโมน

14 โยสิยาห์ทรงทุบหินศักดิ์สิทธิ์และโค่นเสาเจ้าแม่อาเซราห์ทิ้งเสีย

และถมที่เหล่า นั้นด้วยกระดูกคน

15 ทั้งทรงรื้อแท่น บูชาและสถานบูชา ณ

ที่สูงในเบธเอลซึ่งเยโรโบอัมบุตรเนบัท

---

³⁸ 23:13 * หรือ ฮีบรู มิลโคม

ผู้ชักนำอิสราเอลเข้าสู่ความผิดบาปสร้างขึ้น
โยสิยาห์ทรงทบทึงให้แหลกเป็นธุลี
และทรงเผาเสาเจ้าแม่อาเซราห์เสีย
16 ขณะที่โยสิยาห์ทอดพระเนตรไปรอบๆ
ท ร ง สังกเกตเห็นสุสานต่างๆข้างภูเขาที่ทรงบัญชาให้นำกระดูกใ
นสุสานเหล่านั้นออก มาเผาบนแท่นบูชาแห่งเบธเอล
เพื่อให้แท่นนั้นเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์
ตามที่ผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศไว้แล้วว่าจะ
เกิดขึ้น³⁹

17 โยสิยาห์ตรัสถามว่า “ หินสุสานที่เห็นนั้นคืออะไร ”
ชาวเมืองกราบทูลว่า “ เป็นหลุม
ฝังศพคนของพระเจ้าจากยูดาห์ซึ่งประกาศว่า
สิ่งที่ฝ่าพระบาทเพิ่งทำเสร็จลงไปจะเกิดขึ้น
บนแท่นแห่งเบธเอลนี้”

18 โยสิยาห์จึงตรัสว่า “ ปลอยสุสานนั้นไว้
อย่าให้ใครไปรบกวนกระดูกท่านเลย” เขาทั้ง
หลายจึงมิได้เผากระดูกของท่านผู้นั้นแล ะ ก ร ะดูกของผู้เผยพร
ะวจนะจากสะมาเรีย⁴⁰

19 เช่นเดียวกับที่เบธเอล โยสิยาห์ทรงทำลายสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลายทั่วสะมาเรียและทำให้เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์
คือที่ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลสร้างขึ้นช่วยพระพิโรธขององค์
พระผู้เป็นเจ้า+

20 โยสิยาห์ทรงประหารปุโรหิตทั้งปวงของสถานบูชา ณ

---

³⁹ 23:16 * ดู 1 พ ก ๒ . 13:2

⁴⁰ 23:18 * ดู 1 พ ก ๒ . 13:31,32

ที่สูงเหล่านั้นเลียนบนแท่นบูชา ณ ที่สูงต่างๆ
และทรงเผากระดูกคนบนแท่นบูชาเหล่านั้น
จากนั้นก็เสด็จกลับสู่เยรูซาเล็ม

21 โยสิยาห์ตรัสสั่งประชากรทั้งปวงว่า

“จงฉลองปีสกาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ตามที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา”

22 ไม่เคยมีพิธีฉลองปีสกาอย่างนั้นเลยนับตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยแห่งอิ
สราเอลและตลอดยุคของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

23 พิธีปีสกาที่ฉลองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ในเยรูซาเล็ม ในปีที 18
แห่งรัชกาลของโยสิยาห์

24 โยสิยาห์ยังได้ทรงกำจัดคนทรงและหมอดู

เทพเจ้าประจำเรือน รูปเคารพ

และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งปวงที่พบเห็นในยูดาห์และเยรูซาเล็ม

เพื่อให้ครบถ้วนตามข้อกำหนด

บทบัญญัติซึ่งเขียนไว้ในหนังสือที่ปุโรหิตฮิลคียาห์พบในพระวิหาร
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 25 ก่อนหน้าหรือหลังโยสิยาห์

ไม่มีกษัตริย์องค์ใดเสมอเหมือนโยสิยาห์

ซึ่งหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างสุดใจสุดจิตวิญญาณและ
สุดกำลังครบถ้วนตามบทบัญญัติทั้งปวงของโมเสส

26 อย่างไรก็ตาม

องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงหันเหพระพิโรธอันใหญ่หลวงที่มีต่อยู
ดาห์ อันเนื่องมาจากการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์

ซึ่งย้ายยุพระพิโรธของพระองค์ 27 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้ว่า

“เราจะขจัดยูดาห์ออกไปพ้นหน้าเรา เหมือนที่เราได้ขจัดอิสราเอล

และเราจะทิ้งเยรูซาเล็มเมืองที่เราเลือกสรรไว้
และวิหารซึ่งเรากล่าวว่าเป็นที่สถาปนารามของเรา⁴¹”

28 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลของโยสิยาห์
พระราชกิจทั้งปวงมีบันทึกอยู่ใน จดหมายเหตุ กษัตริย์แห่งยูดาห์
มิไซหรือ

29 ในขณะที่โยสิยาห์ยังครองราชย์อยู่
ฟาโรห์เนโคแห่งอียิปต์เสด็จมายังแม่น้ำยูเฟรติส
เพื่อช่วยกษัตริย์อัสซีเรีย
โยสิยาห์ยกทัพออกไปรบประจันหน้ากับเนโค และถูกประหาร
ที่เมกิดโด

30 ทหารของโยสิยาห์จึงนำพระศพขึ้นรถรบจากเมกิดโดมายังเยรูซา
เล็ม และฝังไว้ในสุสานของพระองค์เอง
ประชาชนได้เลือกเยโฮอาหาสโอรสของโยสิยาห์เจิมขึ้นเป็น
กษัตริย์องค์ใหม่แทนพระบิดา

.c.เยโฮอาหาสแห่งยูดาห์

31 เยโฮอาหาสทรงมีพระชนมายุ 23 พรรษา
เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 3 เดือน
พระมารดาคือฮามูทาลธิดาของเยเรมีย์แห่งลิบนาห์ 32 เยโฮอาหาส
กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วเหมือนบรรพบุรุษ
33 ฟาโรห์เนโคจับพระองค์คุมขังไว้ที่ริบลาค์ในสามัท
เพื่อมิให้ทรงครองราชย์ที่เยรูซาเล็ม
และเรียกบรรณาการจากยูดาห์ คือเงิน 100 ตะลันต์⁴²

---

⁴¹ 23:27 * 1 พ ก ษ . 8:29

⁴² 23:33 * ป ร ะ ม า ณ 3.4 ตัน

แ ล ะ ท อ ง 1 ตะลันต์⁴³

34ฟ ่า โรห์เนโคทรงเลือกเอลียาควิมโอรสของโยสิยาห์
ให้ครองราชย์ในเยรูซาเล็ม แล้วเปลี่ยนพระนามเป็นเยโฮยาควิม
ส่วนเยโฮอาหาสถูกนำตัวไปยังอียิปต์และสิ้นพระชนม์ที่นั่น

.c.เยโฮยาควิมแห่งยูดาห์

35

เยโฮยาควิมทรงเก็บภาษีจากประชากรเพื่อให้ได้เงินและทองเ
ติมจำนวนตามที่ฟาโรห์-เน โ ค เรียกร้องมา

36เยโฮยาควิมทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
และทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 11 ปี

พระมารดาคือเศบิตาห์ธิดาเปดาياهوจากรูมาห์

37เยโฮยาควิมกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วเหมือนอ
ย่างบรรพบุรุษ

24 ในรัชกาลของเยโฮยาควิม

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนมารุกรานดินแดน

เยโฮยาควิมตกเป็นข้ารับใช้ของพระองค์ 3 ปี

แล้วทรงเปลี่ยนใจภักดิ์ต่อเนบูคัดเนสซาร์

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงส่งชาวบาบิโลน⁴⁴ อาร์ม โมอับ

และอัมโมนมาปล้นสะดมและทำลายยูดาห์เสีย

ดังที่พระองค์ได้ทรงเตือนผ่านทางบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ขอ
งพระองค์ 3 เหตุการณ์

---

⁴³ 23:33 ** ป ร ะ ม า ณ 34 กิโลกรัม

⁴⁴ 24:2 * หรือ เคลเดีย

เหล่านี้เกิดแก่ยูดาห์ตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เพื่อจะกวาดล้างพวกเขาออกไปให้พ้นพระ
เนตรเนื่องจากความผิดบาปทั้งหลายของมนัสเสห์
และสิ่งทั้งปวงที่ทรงทำ 4รวมทั้งการทำให้โลหิตบริสุทธิ์ต้องหลังริน
เพราะทรงทำให้เยรูซาเล็มนองด้วยเลือดผู้บริสุทธิ์ และ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงพอพระทัยที่จะอภัยให้

5 เหตุการณ์อื่นๆ

ในรัชกาลของเยโฮยาคิมและพระราชกิจทั้งปวงมีบันทึกไว้ใน
จดหมาย เหตุการณ์แห่งยูดาห์ มิใช่หรือ

6เยโฮยาคิมทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษและเยโฮยาคิน
โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อ

7 ฟาโรห์แห่งอียิปต์มิได้กรีธาทัพกลับมาอีก

เพราะกษัตริย์บาบิโลนทรงยึดดินแดนทั้ง หมดของพระองค์
ตั้งแต่แม่น้ำวาดีแห่งอียิปต์จดแม่น้ำยูเฟรติส

.c.เยโฮยาคินแห่งยูดาห์

8 เยโฮยาคินทรงมีพระชนมายุ 18 พรรษา เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงครองราชย์อยู่ใน เยรูซาเล็ม 3 เดือน
พระมารดาคือเนสซาทาธิดาของเอลนาอันจากเยรูซาเล็ม

9เยโฮยาคิน

กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วเหมือนอย่างบรรพบุรุษ

10 ในรัชกาลนี้เอง

กองทัพของเนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนบุกมาล้อมกรุงเยรูซาเล็มไว้
11ระหว่างที่ล้อมอยู่นั้นเนบูคัดเนสซาร์เองเสด็จมายังเยรูซาเล็ม

12กษัตริย์เยโฮยาคินแห่ง ยูดาห์

พระมารดาและขุนนางข้าราชการทั้งปวงยอมแพ้แก่เนบูคัดเนสซาร์

ในปีที่ 8 แห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์
เยโฮยาคินถูกจับไปเป็นนักโทษ
13ตั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้
เนบูคัดเนสซาร์รีบเอาสมบัติทั้งปวงจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็น
เจ้า+และพระราชวังกลับ ไป
ตลอดจนภาชนะเครื่องใช้ทองคำซึ่งกษัตริย์โซโลมอนแห่งอิสราเอล
ให้ทำขึ้นเพื่อใช้ในพระวิหารด้วย
14เนบูคัดเนสซาร์ทรงจับกุมเชลยหมื่นคนไปจากเยรูซาเล็ม
มีทั้งข้าราชการ นักรบ ช่างฝีมือ และช่างโลหะต่างๆ
เหลือไว้แต่ราษฎรยากไร้ที่สุด
15 เนบูคัดเนสซาร์ทรงจับกุมตัวเยโฮยาคินไปเป็นเชลย
ทั้งเหล่ามเหสี พระมารดา ข้าราชการ
และชนชั้นผู้นำของยูดาห์ไปยังบาบิโลน
16ทั้งทรงคุมตัวเหล่านักรบหมดทั้ง 7,000 คนไปยังบาบิโลน
ล้วนแต่แข็งแรงและพร้อมที่จะออกรบ และช่างโลหะกับช่าง
ฝีมืออีก 1,000 คน
17จากนั้นทรงแต่งตั้งมหทานิยาห์พระป” ตูลาของเยโฮยาคินให้เป็น
น กษัตริย์แทนและเปลี่ยนพระนามเป็นเศเดคิยาห์

.c.เศเดคิยาห์แห่งยูดาห์

18 เศเดคิยาห์ทรงมีพระชนมายุ 21 พรรษา
เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ใน เยรูซาเล็ม 11 ปี
พระมารดาคือฮามูทาลธิดาของเยเรมีย์จากลิบนาห์
19เศเดคิยาห์กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วเหมือนอ
ย่างเยโฮยาคิม 20ทั้งหมดนี้เกิดแก่เยรูซาเล็มและยูดาห์

ก็เนื่องจากพระพิโรธของพระเจ้า
ในที่สุดก็ทรงเหวี่ยงเขาทั้งหลายพ้นจากพระพักตร์

.c. กรุงเยรูซาเล็มแตก

ครั้งนั้นเศเดคียาห์ทรงกบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน

25 ในวันที่สิบเดือนสิบของปีที่ 9 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์

กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน

จึงยกทัพหลวงมาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

พระองค์ทรงตั้งค่ายอยู่นอกเมือง สร้างเชิงเทินล้อมเมืองไว้

2 การล้อมเมืองยืดเยื้อมาจนถึงปีที่ 11 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์

3 ในวันที่เก้าเดือนสี่⁴⁵ การกันดารอาหารร้ายแรงมาก

จนประชาชนไม่มีอาหารเหลืออีกเลย

4 กำแพงเมืองถูกพังลงและทั้งกองทัพหลบหนีไปในเวลากลางคืน

ผ่านประตูระหว่างกำแพงทั้งสอง ใกล้เคียงพระอุทยาน

แม้ว่าจะมีทหารของบาบิโลนล้อมเมืองไว้

พวกเขาหนีไปยังอาราบาห์⁴⁶ แต่กองทัพบาบิโลน⁴⁷ รุกไล่ตามกษัตริย์

และจับกุมพระองค์ได้ในที่ราบแห่งเยรีโค ทหารทั้งปวง

ของพระองค์แตกหนีไปกันคนละทิศคนละทาง

6 ทรงถูกนำตัวมาเฝ้ากษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลัทห์และรับการตัดสิน

น โ ท ช

7 พวกเขาประหารบรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาพระองค์

---

⁴⁵ 25:3 * ดูเยเรมีย์ 52:6

⁴⁶ 25:4 * หรือหุบเขาแห่งจอร์แดน

⁴⁷ 25:5 * หรือ เคลเดีย

จากนั้นควักพระเนตรออกจงจำพระองค์ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และคุมพระองค์ไปยังบาบิโลน

8 ในวันที่เจ็ดเดือนห้าของปีที่ 19 แห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบูซาราดานผู้บัญชาการกองรักษาการณ์แห่งจักรวรรดิของกษัตริย์แห่งบาบิโลนมายังเยรูซาเล็ม

9 เขาจุดไฟเผาพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระราชวัง บ้านทุกบ้าน และอาคารสำคัญทุกแห่ง

10 จากนั้นสั่งให้ทั้งกองทัพบาบิโลนหลายก่าแพงกรุงเยรูซาเล็ม

11 เนบูซาราดานผู้บัญชาการกองรักษาการณ์แห่งจักรวรรดิกวาดต้อนประชากรที่เหลือในกรุงนั้น

และชาวยิวที่ยอมสวามิภักดิ์ต่อกษัตริย์ แห่งบาบิโลนไปเป็นเชลย

12 แต่ประชากรที่แค้นแค้นที่สุดบางคนถูกทิ้งไว้ให้ทำไร่ไถนาและทำสวนองุ่น

13

ชาวบาบิโลนยุบเสาทองสัมฤทธิ์ของพระวิหารและแท่นเคลื่อนที่

พร้อมทั้งชั้นสาครทองสัมฤทธิ์แล้วนำทองสัมฤทธิ์ทั้งหมดไปยังบาบิโลน 14 พวกเขายังได้นำหม้อ ทัพพี กรรไกรตัดไส้ตะเกียง ชาม และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ทั้งปวงที่ใช้ในงานพระวิหาร

15 ผู้บัญชาการกองรักษาการณ์แห่งจักรวรรดิยังได้นำกระถางไฟเผาเครื่องหอม

และอ่างประพรมทั้งหมดที่ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หรือเงินไปด้วย

16 ทองสัมฤทธิ์ที่ได้จากเสาสองต้น ชั้นสาครและแท่นเคลื่อนที่ซึ่งโซโลมอนทรงสร้างขึ้นเพื่อพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้นหนักมากเกินไปที่จะชั่งน้ำหนักไว้

17 เ ส า ส อ ง ตันเหมือนกันแต่ละต้นสูง 18 ศ อ ก ⁴⁸
และมีชายทองสัมฤทธิ์สลักกับผลทับทิมทองสัมฤทธิ์ประดับรอบหัว
ส า ย า ว 3 ศ อ ก ⁴⁹

.c. ชาวยูดาห์ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

18 ผู้บัญชาการกองรักษาการได้นำตัวเสโรอาห์หัวหน้าปุโรหิต
เศฟันยาห์รองหัวหน้าปุโรหิต

และนายประตูลสามคนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

19 เขาจับกุมผู้ที่ยังอยู่ในเมือง ได้แก่ ผู้บัญชาการทัพ
ที่ปรึกษาส่วนพระองค์ 5 นาย พร้อมทั้งหัวหน้ากองเกณฑ์พล
และคนของเขาที่พบในเมืองอีก 60 คน

20 ผู้บัญชาการเนบูซาราดานได้นำตัวคนเหล่านั้นไปเผ่า
กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบล่าห์

21 เนบูคัดเนสซาร์ก็ให้ประหารคนเหล่านี้เสียที่ริบล่าห์ในเขตสามัท
ยูดาห์จึงตกเป็นเชลย ถูกกวาดต้อนจากดินแดนของตน

22 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน

ทรงแต่งตั้งเกดาลิยาห์บุตรอาหิคัมหลานชาฟาน

ให้ปกครองประชาชนที่เหลืออยู่ในยูดาห์

23 เมื่อบรรดาเจ้าหน้าที่แห่งกองทัพกับพวกได้ข่าวว่ากษัตริย์บาบิโล
นทรงแต่งตั้งเกดาลิยาห์เป็นผู้ว่าการ

ก็พากันมาพบเกดาลิยาห์ที่มิสปาห์ ได้แก่ อิซมาเอลบุตร

เนธานิยาห์ โยฮานันบุตรคาเรอาห์

เสโรอาห์บุตรทันหุเมทจากเนโทฟาห์

---

⁴⁸ 25:17 * หรือ 8.1 เมตร

⁴⁹ 25:17 ** หรือ 1.3 เมตร

และยาอาชานียาห์บุตรมาอาคาคำกับคนของเขา

24 เกดาลียาห์สาบานยืนยันแก่พวกเขาว่า

“ อย่างกลัวเจ้าหน้าที่ของบาบิโลน

จงตั้งรกรากในดินแดนและรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลน

แล้วทุกอย่างจะเป็นไปด้วยดี”

25 แต่ในเดือน

ที่เจ็ดอิซมาเอลบุตรเนธานียาห์หลานเอลีชามาซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์คน

หนึ่ง ไปยังมิสปาห์พร้อมคนอื่นอีกสิบคน

สังหารเกดาลียาห์กับทั้งชาวยูดาห์และชาวบาบิโลนที่อยู่ด้วย

26 แล้วประชากรทั้งหมดตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดจนถึงผู้ใหญ่ที่สุด

พร้อมทั้งบรรดาเจ้าหน้าที่กองทัพ

ก็หนีไปยังอียิปต์เพราะกลัวชาวบาบิโลน

.c. เยโฮยาคินได้รับการปลดปล่อย

27

กษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์ได้รับการปลดปล่อยจากคุกใน

วันที่ยี่สิบเจ็ดเดือนสิบสองของปีที่ 37 แห่งการตกเป็นเชลย

เป็นปีที่เอเวิลเมโรดัก⁵⁰แห่งบาบิโลนขึ้นครองราชย์

28 พระองค์ตรัสกับเยโฮยาคินอย่างอ่อนโยน

และให้นั่งในตำแหน่งที่มีเกียรติกว่ากษัตริย์อื่นๆ

ที่ถูกจับมาเป็นเชลยในบาบิโลน

29 เยโฮยาคินได้รับเครื่องทรงแทนชุดนักโทษ

ทรงร่วมโต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นประจำ

---

⁵⁰ 25:27 * อาเมลมารดัก

30ทั้งกษัตริย์ยังทรงให้เยโฮยาคินได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำวันตลอดพระราชนมชีพ

FootNote -----

1:17 * หรือ เยโฮรัม พระอนุชา

3:1 * หรือ เยโฮรัม

3:11 * หรือ เคยเป็นผู้เทน้ำใส่มือเอลียาห์

3:25 * จนเหลือแต่ศิระหะเรเสทที่ก้อนหินยังอยู่ในที่เดิม

5:5 * ป ร ะ ม า ณ 340 กิโลกรัม ** ป ร ะ ม า ณ 70
กิโลกรัม

5:22 * ป ร ะ ม า ณ 34 กิโลกรัม

6:25 * ป ร ะ ม า ณ 1 กิโลกรัม ** มุลนกเขา ***

ป ร ะ ม า ณ 0.3 ลิตร **** ป ร ะ ม า ณ 55 กรัม

7:1 * ป ร ะ ม า ณ 7 ลิตร ** ป ร ะ ม า ณ 15 ลิตร ***

ป ร ะ ม า ณ 11 กรัม

12:21 * หรือ โยซาคาร์

13:9 * หรือ โยอาช 13:13 * เยโรโบอัมที่สอง

14:6 * ฉ ฐ บ .24:16 14:13 * หรือ 180 เม ต ร

14:21 * หรือ อุลซียาห์ 14:25 * หรือ ทะเลตาย 14:28 *

หรือ ยูดาห์

15:5 * หรือ โรคผิวหนัง

15:10 * ต้นฉบับฮีบรู ที่อิบเลอัม 15:12 * ดูนใน 2 พ ก ษ .10:30

15:13 * หรือ อাজারียาห์ 15:19 * หรือ ทิกลัทปีเลเสอร์ **

ร า ว 34 ตัน 15:20 * ร า ว 575 กรัม

16:3 * หรือ ให้นำไฟเป็นเครื่องบูชา

17:4 * เป็นชื่อย่อของโฮโสร์กอน

17:12 * อ พ ย . 20:3-5

18:4 * เนหุซทาน ในภาษาฮีบรูออกเสียงคล้ายคำว่า ทองสัมฤทธิ์ ึง
และสิ่งที่เป็นมลทิน

18:14 * ร าว 10 ตัน ** ร าว 1 ตัน

19:9 * หรือ เอทีโอเปีย

23:8 * หรือ สถานบูชา ณ ที่สูง 23:13 * หรือ ฮีบรู มิลโคม

23:16 * ดู 1 พ ก ษ . 13:2

23:18 * ดู 1 พ ก ษ . 13:31,32

23:27 * 1 พ ก ษ . 8:29

23:33 * ป ร ะ ม า ณ 3.4 ตัน ** ป ร ะ ม า ณ 34 กิโลกรัม

24:2 * หรือ เคลเดีย

25:3 * ดูเยเรมีย์ 52:6 25:4 * หรือหุบเขาแห่งจอร์แดน

25:5 * หรือ เคลเดีย

25:17 * หรือ 8.1 เม ต ร ** หรือ 1.3 เม ต ร

25:27 * อาเมลมารดัก